

செந்தமிழ்நூல்கள் 108

பகுப்பும் தொகுப்பும்
முனைவர் சு. இராமலிங்கம்

ISBN : 978-81-686603-2-8

எஸ் இராமச்சுண்ணன்

NSR 100 Educational Trust

[An ISO 9001 - 2015 Certified]

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040

www.nasubbureddiar100.in

அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் ANNA CENTENARY LIBRARY

DIRECTORATE OF PUBLIC LIBRARIES SCHOOL EDUCATION DEPARTMENT

<https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/181->

[_%E0%AE%8E%E0%AE%B8%E0%AF%8D-](https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/181-%E0%AE%8E%E0%AE%B8%E0%AF%8D-%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%B7%E0%AF%8D%E0%AE%A3%E0%AE%A9%E0%AF%8D)

[_%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%B7%E0%AF%8D%E0%AE%A3%E0%AE%A9%E0%AF%8D](https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/181-%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%B7%E0%AF%8D%E0%AE%A3%E0%AE%A9%E0%AF%8D)

செந்தமிழ்சிற்பிகள் எஸ் ராமகிருஷ்ணன் (1966)

அறிமுகம்

எஸ். ராமகிருஷ்ணன், ஏப்ரல் 13, 1966-ல் விருதுநகர் மாவட்டத்தின் மல்லாங்கிணறு என்ற ஊரில் சண்முகம் - மங்கையர்க்கரசி இணையருக்குப் பிறந்தவர். சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, நாடகம், சிறார் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு, சினிமா என வெவ்வேறு தளங்களில் செயல்பட்டுவருபவர்.

இவருடைய படைப்புகள் பல தென் மற்றும் வட இந்திய மொழிகளிலும் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் போன்ற அயல் நாட்டு

மொழிகளிலும் வெளியாகியுள்ளன.. இவருடைய புத்தகங்களை ஆராய்ந்து இதுவரை 21 பேர் எம்.பில். பட்டமும், 6 பேர் முனைவர் பட்டமும் பெற்றிருக்கிறார்கள். 4 பல்கலைக்கழகங்களில் இவருடைய நூல்கள் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ்ப் பணி

- 'அட்சரம்' என்னும் சிற்றிதழை நடத்தினார். மும்மாத இதழாக எட்டு இதழ்கள் வெளிவந்தன.
- உலக சினிமா குறித்து தமிழில் அதிகம் எழுதி, வருபவர். சினிமாவிலும் பங்களிப்பு செய்து வருகிறார். 'அவன் இவன்', 'சண்டைக்கோழி' போன்ற படங்களில் அவரின் எழுத்து, சினிமா ரசிகர்களையும் ஈர்த்தது.
- 1984-இல் எழுதத் தொடங்கிய இவரது எழுத்துகள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன.
- முதல் கதையான "பழைய தண்டவாளம்" கணையாழியில் வெளியாகியிருக்கிறது.
- நவீன இலக்கியத்தை பொதுவாசகர்களுக்கு விரிவாக அறிமுகம் செய்தவர்.
- ஆனந்த விகடன் இதழில் இவர் எழுதிய துணையெழுத்து, கதாவிலாசம், தேசாந்திரி, கேள்விக்குறி ஆகிய தொடர்கள் புத்தகங்களாக வெளிவந்துள்ளது .
- முழுநேர எழுத்தாளர். 'தேசாந்திரி' என்ற பெயரில் பதிப்பகம் நடத்தி வருகிறார்.

படைப்புகள்

முக்கிய நூல்கள்:

- உப பாண்டவம் (2000)
- நெடுங்குருதி (2003)

- துணையெழுத்து (2004)
- கதாவிளாசம் (2005)
- தாவரங்களின் உரையாடல் (2007)
- யாமம் (2007)
- எனது இந்தியா (2012)
- மறைக்கப்பட்ட இந்தியா (2013)
- சஞ்சாரம் (2014) (சாகித்ய அகாடமி விருது)
- எனது இந்தியா (வரலாற்று நூல்)
- மறைக்கப்பட்ட இந்தியா (வரலாற்று நூல்)

விருதுகள் மற்றும் சிறப்புகள்

- கனடாவின் இயல் விருது, தமிழக அரசின் விருது, மார்க்சிம் கார்க்கி விருது, முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சங்கத்தின் சிறந்த நாவலுக்கான விருது, பெரியார் விருது, விகடன் விருது, கொடசியா வழங்கும் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது, இயற்றமிழ் வித்தகர் விருது, இலக்கியச் சிந்தனை விருது, கலைஞர் பொற்கிழி விருது உள்ளிட்ட பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிறார்.

(☺)(☺)(☺) @@@@@ (☺)(☺)(☺)

எஸ் ராமகிருஷ்ணன்

<https://www.sramakrishnan.com/>

“என் கதைகள் உலகோடு நான் ஆடிய பகடையாட்டம். தோற்பதும் ஜெயிப்பதும் பற்றிய கவலையின்றி திரும்பத் திரும்ப எதிர் பாராமையைச் சந்திக்கும் ஒரு தீரா விளையாட்டு. ஏறம்புகள் இழுத்துக் கொண்டு போகும் வெல்லக்கட்டியைப் போல உலகை எனது இருப்பிடத்திற்குள் இழுத்துக் கொண்டு வந்துவிட முயன்றதன் விளைவுதான் எனது எழுத்துகள்.”

- எஸ். ராமகிருஷ்ணன்

என்னைப் பற்றி

சொந்த ஊர் விருதுநகர் மாவட்டத்தின் மல்லாங்கிணர்.

அப்பா சண்முகம் .கால்நடை மருத்துவர். அம்மா மங்கையர்க்கரசி.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகாலமாகச் சிறுகதைகள், நாவல், கட்டுரைகள், நாடகம்,

குழந்தைகள் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு, சினிமா, ஊடகம், இணையம் என்று பல்வேறு

தளங்களிலும் தீவிரமாக இயங்கி வருகிறேன்.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறேன்.

எனது சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் ஆங்கிலம், மலையாளம், ஹிந்தி, வங்காளம், தெலுங்கு, கன்னடம் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் உள்ளிட்ட மொழிகளில் வெளியாகி உள்ளன.

இந்தியா முழுவதும் சுற்றியலைந்தவன். எனது இந்தியா மறைக்கப்பட்ட இந்தியா என இரண்டு வரலாற்று நூல்களை எழுதியிருக்கிறேன்.

உலக இலக்கியம் மற்றும் உலக சினிமா குறித்து விரிவான உரைகள் நிகழ்த்தியிருக்கிறேன். இது முன்னோடியான நிகழ்வு.

2018ம் ஆண்டு சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றுள்ளேன். எனது சஞ்சாரம் நாவலுக்காக இந்த விருது அளிக்கப்பட்டது.

எனது புத்தகங்களை ஆராய்ந்து இதுவரை 21 பேர் எம்பில் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆறு பேர் டாக்டர் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். நான்கு பல்கலைக்கழகங்களிலும் 12 கல்லூரிகளிலும் எனது நூல்கள் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனடாவின் இயல் விருது, தமிழக அரசின் விருது, சிகேகே இலக்கிய விருது, மாக்சிம்கார்க்கி விருது , முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சங்கத்தின் சிறந்த நாவலுக்கான விருது, ஞானவாணி விருது, நல்லி திசை எட்டும் விருது, விஸ்டம் விருது, கண்ணதாசன் விருது, பெரியார் விருது,

துருவா விருது, எஸ்.ஆர்.வி. இலக்கிய விருது, சேலம் தமிழ் சங்க விருது, விகடன் விருது, கொடசியா வழங்கும் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது, இயற்றமிழ் வித்தகர் விருது. இலக்கியச்சிந்தனை விருது உள்ளிட்ட பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிறேன்.

முழுநேர எழுத்தாளரான நான் தற்போது தேசாந்திரி என்ற பதிப்பகம் ஒன்றை துவக்கி நடத்திவருகிறேன்.

மனைவி சந்திர பிரபா, மகன்கள் ஹரிபிரசாத், ஆகாஷ்.

சென்னையில் வசித்து வருகிறேன்.

புத்தகங்கள்

<https://www.sramakrishnan.com/%e0%ae%aa%e0%af%81%e0%ae%a4%e0%af%8d%e0%ae%a4%e0%ae%95%e0%ae%99%e0%af%8d%e0%ae%95%e0%ae%b3%e0%af%8d/>

குறும்படம்

<https://www.sramakrishnan.com/%e0%ae%95%e0%af%81%e0%ae%b1%e0%af%81%e0%ae%ae%e0%af%8d%e0%ae%aa%e0%ae%9f%e0%ae%ae%e0%af%8d/>

விகடன்

<https://www.vikatan.com/tamil-web-series/sramakrishnan-short-stories>

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் சிறுகதைகள் [83]

<https://www.sirukathaigal.com/tag/%E0%AE%8E%E0%AE%B8%E0%AF%8D-%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%B7%E0%AF%8D%E0%AE%A3%E0%AE%A9%E0%AF%8D/>

கதையாசிரியர்கள்

ஒரு கதையாசிரியரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர் எழுதிய அனைத்து கதைகளையும் நீங்கள் இப்போது படிக்கலாம். இங்கே ஆயிரக்கணக்கான கதைகள் உள்ளன, எனவே நீங்கள் படித்து மகிழும் பலவற்றைக் காண்பீர்கள் என்பது உறுதி.

படைப்புகள்

நாவல்கள்

- [உப பாண்டவம்](#) (2000)
- [நெடுங்குருதி](#) (2003)
- [உறுபசி](#) (2005)
- [யாமம்](#) (2007)
- துயில் (2010)
- நிமித்தம் (2013)

- [சஞ்சாரம்](#) (2014) (சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்ற நாவல் - 2018)
- இடக்கை (2016)
- பதின் (2017)
- ஒரு சிறிய விடுமுறைக்கால காதல்கதை (2019)
- மண்டியிடுங்கள் தந்தையே (2021)

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

- வெளியில் ஒருவன், சென்னை புகல்ஸ்
- காட்டின் உருவம், அன்னம்
- எஸ். ராமகிருஷ்ணன் கதைகள் பாகம் 1, 2 மற்றும் 3 (2014)
- நடந்துசெல்லும் நீருற்று (2006)
- பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மழை (2008)
- அப்போதும் கடல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது (2010)
- நகுலன் வீட்டில் யாருமில்லை (2009)
- புத்தனாவது சுலபம் (2011)
- தாவரங்களின் உரையாடல் (2007)
- வெயிலை கொண்டு வாருங்கள் (2001)
- பால்ய நதி (2003)
- மழைமான் (2012)
- குதிரைகள் பேச மறுக்கின்றன (2013)
- காந்தியோடு பேசுவேன் (2013)
- என்ன சொல்கிறாய் சுடரே (2015)

- ஐந்து வருட மௌனம் (2021)
- கவளம் (2024)
- சாய்ந்தாடும் குதிரை (2025)
- குற்ற முகங்கள் (2025)

கட்டுரைத் தொகுப்புகள்

- விழித்திருப்பவனின் இரவு (2005)
- இலைகளை வியக்கும் மரம் (2007)
- என்றார் போர்ஹே (2009)
- கதாவிலாசம் (2005)
- தேசாந்திரி (2006)
- கேள்விக்குறி (2007)
- துணையெழுத்து (2004)
- ஆதலினால் (2008)
- வாக்கியங்களின் சாலை (2002)
- சித்திரங்களின் விசித்திரங்கள் (2008)
- நம் காலத்து நாவல்கள் (2008)
- காற்றில் யாரோ நடக்கிறார்கள் (2008)
- கோடுகள் இல்லாத வரைபடம் - உலகம் சுற்றிய பயணிகளைப் பற்றிய கட்டுரைகள் (2008)
- மலைகள் சப்தமிடுவதில்லை (2009)
- வாசகபர்வம் (2009)
- சிறிது வெளிச்சம் (2010)
- காண் என்றது இயற்கை (2010)

- செகாவின்மீது பனி பெய்கிறது (2010)
- குறத்தி முடுக்கின் கனவுகள் (2010)
- என்றும் சுஜாதா (2011)
- கலிலியோ மண்டியிடவில்லை (2011)
- சாப்ளினுடன் பேசுங்கள் (2011)
- கூழாங்கற்கள் பாடுகின்றன (2011)
- எனதருமை டால்ஸ்டாய் (2011)
- ரயிலேறிய கிராமம் (2012)
- ஆயிரம் வண்ணங்கள் (2016)
- பிகாசோவின் கோடுகள் (2012)
- இலக்கற்ற பயணி (2013)
- காந்தியின் நிழலில் (2021)
- நூலக மனிதர்கள் (2021)
- காலத்தின் சிற்றலை (2021)
- நேற்றின் நினைவுகள் (2021)
- ஒளியின் கைகள் (2024)
- கற்பனையின் அலைகள் (2024)
- நாவல் வாசிகள் (2025)

திரைப்படம் குறித்த நூல்கள்

- பதேர் பாஞ்சாலி - நிதர்சனத்தின் பதிவுகள் (2006)
- அயல் சினிமா (2007)
- உலக சினிமா (2008)
- பேசத்தெரிந்த நிழல்கள் (2009)

- சாப்ளினோடு பேசுங்கள் (2011)
- இருள் இனிது ஒளி இனிது (2014)
- பறவைக் கோணம் (2012)
- சாமுராய்கள் காத்திருக்கிறார்கள் (2013)
- நான்காவது சினிமா (2014)
- குற்றத்தின் கண்கள் (2016)
- காட்சிகளுக்கு அப்பால் (2017)
- மஞ்சள் தருணங்கள் (2025)

குழந்தைகள் நூல்கள்

- ஏழு தலைநகரம் கதைகள் (2005)
- கிறு கிறு வானம் (2006)
- கால் முளைத்த கதைகள் (2006)
- நீள நாக்கு (2011)
- பம்பழாபம் (2011)
- எழுதத் தெரிந்த புலி (2011)
- காசு கள்ளன் (2011)
- தலையில்லாத பையன் (2011)
- எனக்கு ஏன் கனவு வருது (2011)
- வானம்
- லாலிபாலே
- நீளநாக்கு
- லாலீப்பலே (2011)
- அக்காடா (2013)
- சிரிக்கும் வகுப்பறை (2013)

- வெள்ளை ராணி (2014)
- அண்டசராசம் (2014)
- சாக்கிரடனின் சிவப்பு நூலகம் (2014)
- கார்ப்பனை குதிரை (2014)
- படிக்க தெரிந்த சிங்கம் (2016)
- மீசை இல்லாத ஆப்பிள் (2016)
- பூனையின் மனைவி (2016)
- இறக்கை விரிக்கும் மரம் (2016)
- உலகின் மிகச்சிறிய தவளை (2016)
- எலியின் பாஸ்வோர்ட் (2017)
- டான்டூனின் கேமிரா(2021)
- தபால் பெட்டி எழுதிய கடிதம் (2024)
- பொம்மைகளின் பேரரசன் (2025)

உலக இலக்கியப் பேருரைகள்

- ஆயிரத்தொரு அரேபிய இரவுகள் (2013)
- ஹோமரின் இலியட் (2013)
- ஷேக்ஸ்பியரின் மெக்பெத் (2013)
- ஹெமிங்வேயின் கடலும் கிழவனும் (2013)
- தஸ்தாயெவ்ஸ்கியின் குற்றமும் தண்டனையும் (2013)
- லியோ டால்ஸ்டாயின் அன்னா கரீனினா (2013)
- பாஷோவின் ஜென் கவிதைகள் (2013)

வரலாறு

- எனது இந்தியா (2012)

- மறைக்கப்பட்ட இந்தியா (2013)

நாடகத் தொகுப்புகள்

- அரவான் (2006)
- சிந்துபாத்தின் மனைவி (2013)
- சூரியனை சுற்றும் பூமி (2013)

நேர்காணல் தொகுப்புகள்

- எப்போதுமிருக்கும் கதை
- பேசிக்கடந்த தூரம்

மொழிபெயர்ப்புகள்

- நம்பிக்கையின் பரிமாணங்கள் (1994)
- ஆலீஸின் அற்புத உலகம் (1993)
- பயணப்படாத பாதைகள் (2003)

தொகை நூல்கள்

- அதே இரவு, அதே வரிகள் (அட்சரம் இதழ்களின் தொகுப்பு)
- வானெங்கும் பறவைகள்
- நூறு சிறுகதைகள் (தமிழின் சிறந்த நூறு சிறுகதைகள்)

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

- Nothing but water
- Whirling swirling sky

<https://eluthu.com/kavithai/347492.html>

எஸ் ராமகிருஷ்ணன் தற்காலத் தமிழ்ப் படைப்புகள எழுத்தாளர்

எஸ். ராமகிருஷ்ணன் (பிறப்பு: ஏப்ரல் 13, 1966) என்பவர் தற்காலத் தமிழ்ப் படைப்புகள எழுத்தாளர் ஆவார். புதினங்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், குழந்தைகளுக்கான ஆக்கங்கள், திரைக்கதை, திரைப்பட உரையாடல்கள் உள்ளிட்ட படைப்புச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருவதோடு, தனது உரைகள், பத்திகள் மூலமாகச் சிறந்த இலக்கியங்கள், திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றை அறிமுகப்படுத்தியும் வருகிறார்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு[தொகு]

விருதுநகர் மாவட்டத்தில் உள்ள மல்லாங்கிணற்றைச் சொந்த ஊராகக் கொண்ட இவரது பெற்றோர் சண்முகம், மங்கையர்க்கரசி என்போராவர். இவரது தந்தைவழித் தாத்தா திராவிட இயக்கத்தில் பற்றுடையவர். தாய்வழித் தாத்தா சைவ சமயப் பற்றுடையவர். இவ்விரு வீடுகளிலும் இலக்கியங்கள், சமூகச் சிந்தனைகளைப் படித்தும், பேசியும் வரும் சூழல் நிலவியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஆங்கில இலக்கியம் பயின்று அதிலேயே முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொள்ளத் தொடங்கி இடையில் கைவிட்டிருக்கிறார்[2].

தற்சமயம் மனைவி சந்திரபிரபா, குழந்தைகள் ஹரி பிரசாத், ஆகாஷ் ஆகியோருடன் சென்னையில் வசித்து வருகிறார்.

இலக்கியச் செயற்பாடு[தொகு]

இவரது முதல் கதையான "பழைய தண்டவாளம்" கணையாழியில் வெளியாகியிருக்கிறது. 1984இல் எழுதத் தொடங்கிய இவரது எழுத்துக்கள் ஐம்பதிற்கும் கூடிய எண்ணிக்கையில் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன (விரிவான பட்டியல் கீழே தரப்பட்டுள்ளது). ஆனந்த விகடன் இதழில் இவர் எழுதிய துணையெழுத்து, கதாவிলাசம், தேசாந்திரி, கேள்விக்குறி ஆகிய தொடர்கள் தீவிர இலக்கிய வட்டாரம் தாண்டி பரவலான வாசகப் பரப்பை இவருக்கு ஈட்டித் தந்திருக்கின்றன. இவரது சிறுகதைகள் ஆங்கிலம், இடாய்ச்சு, பிரான்சியம், கன்னடம், வங்காளம், இந்தி, மலையாளம் உள்ளிட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன."அட்சரம்" என்ற இலக்கிய இதழின் ஆசிரியராக இருந்து எட்டு இதழ்கள் வரை வெளியிட்டிருக்கிறார்[2].

"இலக்கியத்தை எல்லா அர்த்தத்திலும் ஒரு வாழ்நாள் சேவையாக செய்து வருபவர் எஸ். ராமகிருஷ்ணன்" என்று ஜெயமோகனும், "ஜெயகாந்தன் போல... எஸ். ராமகிருஷ்ணனும் தமிழில் ஒரு மிகப்பெரும் இயக்கம்" என்று மனுஷ்யபுத்திரனும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்[3][4]. புத்தாயிரத்தின் இலக்கியம் - இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பத்து ஆண்டுகளில் தமிழ் நாவல்களின் போக்கு பற்றி மதிப்பிடுகையில் ந. முருகேச பாண்டியன் "எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் நெடுங் குருதி, யாமம் ஆகிய இருநாவல்களிலும் கதைசொல்லலில் தொடர்ச்சியறு தன்மை நேர்த்தியுடன் வெளிப்பட்டுள்ளது" என்று கருத்துரைத்துள்ளார்[5].

விருதுகள்[தொகு]

வாழ்நாள் சாதனையைப் பாராட்டும் முகமாகக் கனடியத் தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் வழங்கும் 2011ஆம் ஆண்டுக்கான இயல் விருது எஸ். ராமகிருஷ்ணனுக்கு சூன் 16, 2012 அன்று

ரொறொன்றோவில் நடந்த விழாவில் வழங்கப்பட்டது[6]. இதே தமிழ் இலக்கியத் தோட்ட அமைப்பு 2007இல் புனைவு இலக்கியத்திற்கான விருதை எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் யாமம் புதினத்துக்கு வழங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது[7][8]. சாம்சங் இந்தியா நிறுவனமும் சாகித்திய அகாதமியும் இணைந்து ஆண்டுக்கு 8 இந்திய மொழிகளில் சிறந்த இலக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்தவர்களுக்கு தாகூர் இலக்கிய விருதினை 2009ஆம் ஆண்டு முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வழங்கி வந்தன. 2010ஆம் ஆண்டு தமிழுக்கான தாகூர் இலக்கிய விருது யாமம் புதினத்துக்காக எஸ்.

ராமகிருஷ்ணனுக்கு வழங்கப்பட்டது[9]. பழனி வாழிய உலகநல நற்பணி மன்றம் நெடுங்குருதி புதினத்துக்கு 2003ஆம் ஆண்டுக்கான ஞானவாணி விருதினை வழங்கியது[10]. இவர் எழுதிய அரவான் எனும் நூல் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் 2006 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூல்களில் நாடகம் (உரைநடை, கவிதை) எனும் வகைப்பாட்டில் பரிசு பெற்றிருக்கிறது. இவர் பெற்றுள்ள பிற விருதுகளாவன:

தமிழக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சிறந்த நாவல் விருது 2001

ஈரோடு சிகேகே அறக்கட்டளை வழங்கிய சிகேகே இலக்கிய விருது 2008[11]

கோவை கண்ணதாசன் கழகம் வழங்கிய இலக்கிய விருது 2011[12]

படைப்புகளின் பட்டியல்[தொகு]

புதினங்கள்[தொகு]

உப பாண்டவம்

நெடுங்குருதி

உறுபசி

யாமம்

துயில்

நிமித்தம்
சஞ்சாரம்
இடக்கை
பிதின் (2017)

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்[தொகு]

எஸ். ராமகிருஷ்ணன் கதைகள்
நடந்துசெல்லும் நீருற்று
பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மழை
அப்போதும் கடல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது
நகுலன் வீட்டில் யாருமில்லை
புத்தனாவது சுலபம்
வெளியில் ஒருவன்
காட்டின் உருவம்
தாவரங்களின் உரையாடல்
வெயிலை கொண்டு வாருங்கள்
பால்ய நதி
மழைமான்
குதிரைகள் பேச மறுக்கின்றன
காந்தியோடு பேசுவேன்
என்ன சொல்கிறாய் சுடரே
கட்டுரைத் தொகுப்புகள்[தொகு]விழித்திருப்பவனின் இரவு
இலைகளை வியக்கும் மரம்
என்றார் போர்ஹே
கதாவிடாசம்
தேசாந்திரி
கேள்விக்குறி
துணையெழுத்து
ஆதலினால்
வாக்கியங்களின் சாலை
சித்திரங்களின் விசித்திரங்கள்
நம் காலத்து நாவல்கள்
காற்றில் யாரோ நடக்கிறார்கள்
கோடுகள் இல்லாத வரைபடம் - உலகம் சுற்றிய பயணிகளைப்
பற்றிய கட்டுரைகள்

மலைகள் சப்தமிடுவதில்லை
வாசகபர்வம்
சிறிது வெளிச்சம்
காண் என்றது இயற்கை
செகாவின்மீது பனி பெய்கிறது
குறத்தி முடுக்கின் கனவுகள்
என்றும் சுஜாதா
கலிலியோ மண்டியிடவில்லை
சாப்ளினுடன் பேசுங்கள்
கூழாங்கற்கள் பாடுகின்றன
எனதருமை டால்ஸ்டாய்
ரயிலேறிய கிராமம்
ஆயிரம் வண்ணங்கள்
பிகாசோவின் கோடுகள்
இலக்கற்ற பயணி

திரைப்படம் குறித்த நூல்கள்[தொகு]

பதேர் பாஞ்சாலி - நிதர்சனத்தின் பதிவுகள்
அயல் சினிமா
உலக சினிமா
பேசத்தெரிந்த நிழல்கள்
இருள் இனிது ஒளி இனிது
பறவைக் கோணம்
சாமுராய்கள் காத்திருக்கிறார்கள்
குழந்தைகள் நூல்கள்[தொகு]கால் முளைத்த கதைகள்
ஏழு தலை நகரம்
கிறுகிறு வானம்
லாலிபாலே
நீளநாக்கு
தலையில்லாத பையன்
எனக்கு ஏன் கனவு வருது
காசுகள்ளன்
பம்பழாபம்
சிரிக்கும் வகுப்பறை
அக்கடா

உலக இலக்கியப் பேருரைகள்[தொகு]

ஆயிரத்தொரு அரேபிய இரவுகள்
ஹோமரின் இலியட்
ஷேக்ஸ்பியரின் மெக்பெத்
ஹெமிங்வேயின் கடலும் கிழவனும்
தஸ்தாயெவ்ஸ்கியின் குற்றமும் தண்டனையும்
லியோ டால்ஸ்டாயின் அன்னா கரீனினா
பாஷோவின் ஜென் கவிதைகள்

வரலாறு[தொகு]

எனது இந்தியா
மறைக்கப்பட்ட இந்தியா
நாடகத் தொகுப்புகள்[தொகு] அரவான்
சிந்துபாத்தின் மனைவி
சூரியனை சுற்றும் பூமி

நேர்காணல் தொகுப்புகள்[தொகு]

எப்போதுமிருக்கும் கதை
பேசிக்கடந்த தூரம்

மொழிபெயர்ப்புகள்[தொகு]

நம்பிக்கையின் பரிமாணங்கள்
ஆலீஸின் அற்புத உலகம்
பயணப்படாத பாதைகள்

தொகை நூல்கள்[தொகு]

அதே இரவு, அதே வரிகள், (அட்சரம் இதழ்களின் தொகுப்பு)
வானெங்கும் பறவைகள்

**ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ள
நூல்கள்[தொகு]**

Nothing but water
Whirling swirling sky

பணியாற்றிய திரைப்படங்கள்[தொகு]

சண்டைக்கோழி
ஆல்பம்
பாபா
தாம்தூம்
பீமா
உன்னாலே உன்னாலே
கர்ண மோட்சம்
மோதி விளையாடு
சிக்கு புக்கு
அவன் இவன்
யுவன் யுவதி

சர்ச்சைகள், எதிர்மறை விமர்சனங்கள்[தொகு]

சு.வெங்கடேசனின் காவல் கோட்டம் புதினத்துக்கு இவர் எழுதிய
விமர்சனக் கட்டுரை பரவலான கண்டனத்தோடும், ஒருவித
வியப்போடும் எதிர்கொள்ளப்பட்டது[13].

பொருள் மயக்கம் தரும் கவனமற்ற உரைநடை, சலிப்பூட்டும்
சொல்லாட்சி, இலக்கணப் பிழைகள் உள்ளிட்டவற்றுக்காக இவரது
சில ஆக்கங்கள் விமர்சிக்கப்பட்டதுண்டு[14]. சண்டக்கோழி படத்தில்
இவர் எழுதியதாகக் கருதப்படும் சர்ச்சைக்குரிய ஒரு வசனத்தால்
பெண் படைப்பாளிகளின் கண்டனத்துக்கு ஆளானார்[15].

மேற்கோள்கள்[தொகு]

- 1.↑ "பிறந்த நாள்". பார்த்த நாள் ஆகத்து 22, 2015.
- 2.↑ 2.0 2.1 "எஸ். ராவின் தளத்தில் அவர் தந்துள்ள சுய அறிமுகம்". பார்த்த நாள் ஆகத்து 22, 2015.
- 3.↑ ஜெயமோகன். "இலக்கியத்தை வாழ்நாள் சேவையாக". பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 4.↑ மனுஷ்யபுத்திரன். "எஸ்.ரா ஒரு இயக்கம்". பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 5.↑ "நெடுங்குருதி, யாமம் பற்றி ந.முருகேச பாண்டியன்". இதழ் 121 பக்.67. காலச்சுவடு. பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 6.↑ "தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2011க்கான விருதுகளைப் பெற்றவர்கள்". பார்த்த நாள் ஆகத்து 22, 2015.
- 7.↑ என்.செல்வராஜ் (ஆகத்து 16, 2015). "யாமத்துக்கு 2007-இல் சிறந்த நாவல் விருது". நாவல்- விருதுகளும் பரிசுகளும். திண்ணை. பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 8.↑ "தமிழியலக்கியத் தோட்டத்தின் 2007க்கான புனைவு இலக்கிய விருது". பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 9.↑ "2010க்கான தாகூர் இலக்கிய விருதுகள்". பார்த்த நாள் ஆகத்து 22, 2015.
- 10.↑ "நெடுங்குருதிக்கு ஞானவாணி". திண்ணை (பிப்ரவரி 25, 2005). பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 11.↑ "எஸ்.ராவுக்கு சி.கெ.கெ விருது". ஜெயமோகன். பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 12.↑ "எஸ். ராவுக்கு கண்ணதாசன் விருது". ஜெயமோகன். பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 13.↑ சி. சரவண கார்த்திகேயன் (ஜனவரி 9, 2012). "காவல் கோட்டம் -எஸ்ரா விமர்சனம்- எதிர்கொள்ளப்பட்டவிதம்". தமிழ் பேப்பர்.நெட். பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.
- 14.↑ "உபபாண்டவம்- ஜெயமோகன், கோபி விமர்சனங்கள்".

மாமல்லன். பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.

15.↑ "சண்டக்கோழி வசனத்தால் சர்ச்சை". அந்திமழை.காம் (ஜனவரி 09, 2006). பார்த்த நாள் ஆகத்து 23, 2015.

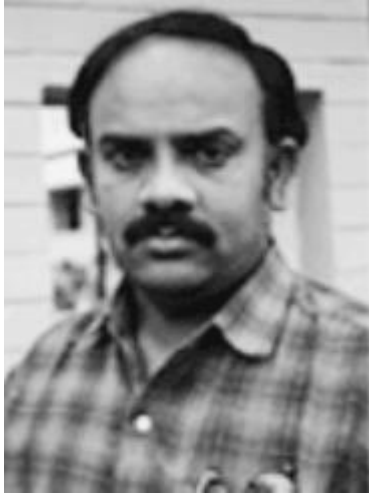
எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் நேர்காணல்

https://azhiyasudargal.blogspot.com/2010/02/blog-post_1256.html

சந்திப்பு: தளவாய் சுந்தரம்.

“ஐரோப்பிய கதை சொல்லல் முறைக்கு மாற்றான கதை சொல்லல் முறையை உருவாக்கவேண்டும் என்பதற்கான எத்தனிப்புதான் உப பாண்டவம்”

- எஸ். ராமகிருஷ்ணன்

பலராலும் சிறந்த பத்து தமிழ் நாவல்களுள் ஒன்றாக குறிப்பிடப்படும் உப பாண்டவம் மகாபாரதத்தையொட்டி எழுதப்பட்ட புத்தகங்களில் மிக முக்கியமானது. தமிழில் மட்டுமல்லாமல் உலகின் மற்ற மொழிகளில் வெளிவந்திருக்கும் மகாபாரதத்தைப் பற்றிய புத்தகங்களை

கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது உப பாண்டவத்தின் முக்கியவத்துவம் இன்னும் அதிகமாகத்-தான் செய்கிறது. உப பாண்டவம்

வெளிவந்த போது தீராநதிக்காக எஸ். ராமகிருஷ்ணனுடன் அப்புத்தகம் பற்றிய ஒரு உரையாடலுக்கு திட்டமிட்டோம். ஆனால் பல்வேறு காரணங்களால் தள்ளிப்போய்விட்ட அத்திட்டம் இப்போது சாத்தியமாகியிருக்கிறது. உப பாண்டவம் ஒரு இந்துத்துவா பிரதி, அது கிட்டத்தட்ட நாவலுக்கு பக்கத்திலிருக்கும் ஒரு வடிவம்; நாவல் அல்ல, ஏற்கனவே அனைவருக்கும் தெரிந்துவிட்ட ஒரு கதையில் வேலை செய்வதில் ஒரு நவீன எழுத்தாளருக்கு என்ன சவால்

இருக்கிறது போன்றப் பல்வேறு விமர்சனங்களுக்கு ராமகிருஷ்ணன் இந்த நேர்காணலில் பதில் சொல்கிறார்.

கேள்வி: உப பாண்டவம் வெளிவந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டு முடிவடைந்துவிட்டது. எனவே, நாம் முதலில் இந்தப் புத்தகம் தொடர்பாக உங்களுக்கு வந்திருக்கும் எதிர்வினைகளிலிருந்து தொடங்கலாம்.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: இலக்கியவாதிகளிடமிருந்து, சக படைப்பாளிகளிடமிருந்து, முன்பின் தெரியாத வாசகர்களிடமிருந்து, வைதீகமான மகாபாரத பிரசங்கிகளிடமிருந்து, சில குறிப்பிட்ட மத அமைப்புகளிடமிருந்து என்று இந்தப் புத்தகத்திற்குப் பல்வேறு தரப்பான எதிர்வினைகள் வந்திருக்கின்றன. இந்த எதிர்வினைகளை இரண்டு வகையாக நான் பிரித்துப் பார்க்கிறேன். ஒன்று : மகாபாரதம் என்கிற கதையைப் பற்றியது. மற்றொன்று : நவீன எழுத்துமுறைகளைப் பற்றியது. இரண்டாவதைப் பற்றி மிகவும் குறைவானவர்களும், மகாபாரதம் பற்றி அதிகமானவர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். மகாபாரதம் ஒரு முடிவடைந்துவிட்ட புத்தகம் இல்லையென்பதால் எல்லா எதிர்வினைகளுக்கும் அது இடம்கொடுத்துக்-கொண்டேயிருக்கக்கூடியது. ஒவ்வொருவரும் மகாபாரதத்தை வெவ்வேறு விதமாக உள்வாங்கி-யிருப்பதால் புத்தகம் சார்ந்து பதில் சொல்றாங்களா? அல்லது அவர்களின் ஆதங்கத்திலிருந்து பேசுகிறாங்களா என்று தீர்க்கமாக சொல்ல முடியவில்லை. பல்வேறுவிதமான ஆட்களிடமிருந்து எனக்கு எழுதப்பட்ட கடிதங்கள், கோபங்கள் மகாபாரதக் கதாபாத்திரங்களைப் பற்றியது. மகாபாரதம் குறித்த எதிர்வினைகள் மீது எனக்கு அவ்வளவாக ஈடுபாடு இல்லை. ஆனாலும் அந்தக் கருத்துக்களை அவர்கள் முன்வைப்பதற்கு என்னுடைய புத்தகம் ஒரு தூண்டுகோலாக இருந்தது என்கிற வகையில் அவற்றை என்னுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றாக பார்க்கிறேன்.

எழுத்தாளர்களிடமிருந்து வந்த எதிர்வினைகள் ஒரு நுட்பமான வாசிப்பு மகாபாரதத்தில் எவ்வளவு முக்கியமாக இருக்கிறது; ஒரு காவியம் என்கிற முறையில் அதன் முக்கியத்துவம் என்ன என்பதாக

இருந்தது. எதிர்வினைகளில் மிகக்குறைவாகத்தான் நவீன மொழி பற்றிய அல்லது நவீன கதை சொல்லல் முறை பற்றிய வரவேற்புகளைப் பார்க்கிறேன்.

தமிழ்மனம் இந்தப் புத்தகத்தைத் எப்படி எதிர்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் முக்கிய-மானதாக நினைக்கிறேன். மகாபாரத புத்தகமோ, பிரதியோ இல்லை; தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு கலாச்சாரப் பிரதிபலிப்புகள் அல்லது கலாச்சார கூறுகள்தான் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் மகாபாரதம் ஒரு கலாச்சார வடிவத்தில்தான் நமக்கு அறிமுகமாகியிருக்கிறது. தனது ஊரின் ஒரு பாதையை ஒருவன் இந்தப்பாறை குந்தியுடைய பாறை என்று பார்க்கிறான். பாறைக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் சுனை பீமன் வந்து தண்ணீர் குடித்த சுனை என்கிறார். இதுபோன்ற ஒரு நிலப்பரப்பு அல்லது கலாச்சாரம் வழியாக மகாபாரதத்தைத் தெரிந்துகொள்வதுதான் தமிழ்-நாட்டிற்குள் அதிகமாக இருக்கிறது. உப பாண்டவத்-திற்கு வந்த எதிர்வினைகளில் இந்த கலாச்சார மனங்களின் கூறுகள்தான் அதிகம். இந்தக் கலாச்சார-மனம் உள்வாங்கிக்கொண்ட மகாபாரதத்திற்கும் தொன்றுதொட்டு வரும் மகாபாரதம் என்கிற இதிகாசத்திற்கும் இடையில் பெரிய வேறுபாடுகள் இருக்கிறது. என் வரையில் மகாபாரதம் ஒருவிதமான கதைப்பின்னல், ஒரு பொம்மலாட்டம் மாதிரி; ஒரு பாவைக்கூத்து மாதிரி. அது கதையின் எண்ணிக்கையற்ற சாத்தியங்களை நிகழ்த்திக் காட்டுவதற்கான ஒரு பெரிய மாயவேலை. நூற்றுக்கணக்கான கதாபாத்திரங்களை ஒரு நிமிடத்தில் மாற்றி எழுதக்கூடிய ஒரு அருபவிரல் மகாபாரதத்திற்குள் தொடர்ந்து தன்னை நகர்த்திக் கொண்டே இருக்கிறது.

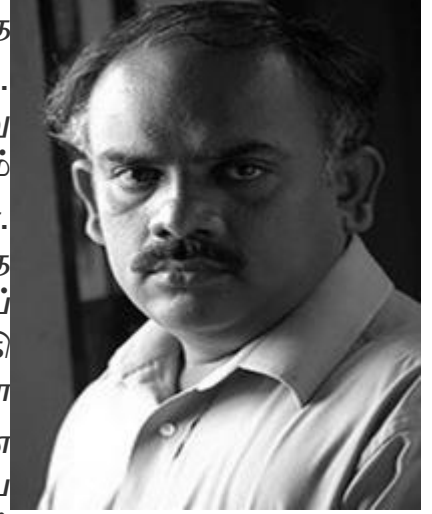
எனக்கு எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் அல்லது வெளிவந்திருக்கும் விமர்சனங்களில் யாருமே வியாசர் தொடர்பான கேள்விகளை முன்வைக்கவேயில்லை. நான் குறிப்பாக இந்தப் புத்தகம் தொடர்பான எதிர்வினைகளில் வியாசர் சம்பந்தமானதுதான் முக்கியமானதாக இருக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் வியாசர் என்கிற ஆளை நான் முழுக்க வேறுவிதமான ஒரு ஆளாக உருவகப்படுத்திப் பார்த்திருக்கிறேன். 90 சதவிதமான எதிர்வினைகள் வியாசரைக்

கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேயில்லை. ஒன்றிரண்டு பேர்தான் அவர் எப்படி இந்த புத்தகத்தினுடைய மையமாக இருக்கிறார் என்பதை பார்த்திருக்கிறார்கள். எழுத்து, படைப்பாளி என்ற ரீதியில் வியாசனின் இருப்பும், பங்கேற்பும், செயல்பாடும் மிக நவீனமாக இருக்கின்றது.

கேள்வி: உப பாண்டவம் ஒரு இந்துத்துவா பிரதி என்கிற விதமான எதிர்வினைகள் குறித்து?

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: இதுபோன்ற இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றிய மிகவும் மலினப்படுத்தப்பட்ட எதிர்வினைகளை நான் முக்கியமானதாக நினைக்க-வில்லை. அவற்றில் இந்தப் புத்தகம் சாராத விமர்சனங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. முதலில் மகாபாரதமே இந்துத்துவாவுடைய புத்தகம் கிடையாது.

ஒரு புத்தகத்தின் ஒரு பகுதியை ஒரு மதம் கைப்பற்றிவிட்டது என்பதனாலேயே அந்தப் புத்தகம் அந்த மதத்தினுடைய புத்தகமாக ஆகிவிடாது. அந்தப் புத்தகத்திலிருக்கக்கூடிய பல்வேறு விஷயங்கள் இந்துத்துவாவில் ஒருபோதும் கற்பனை செய்யமுடியாத விஷயங்கள். அதிலிருக்கும் தொல் சடங்குகள் சமஸ்கிருத மயமாக்கப்படாதவை இந்துத்துவா அந்தப் புத்தகத்திற்குள் ஒரு புத்தகத்தை உருவாக்கி அதை தனக்கானதாக எடுத்துக் கொள்ள பார்க்கிறது. எனவே, அதனை இந்துத்துவாவிடம் இருந்து மீட்கக்கூடிய வேலையைத்தான் தொடர்ந்து எழுத்தாளர்கள் செய்துகொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

நான் அந்த வகையில் குறிப்பாக மகாபாரதத்திற்கும் மதத்திற்கும் இருக்கும் தொடர்பைத் துண்டிக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருக்கிறேன். இதை இந்துத்துவாவால் ஒருபோதும் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது, மகாபாரதத்திற்குள் இருந்து இவ்வளவு சுலபமாக பகவத் கீதையை வெளியில் எடுத்துவிட முடியும் என்பதும். உப பாண்டவத்தில் கிருஷ்ணனைப் பற்றி நான் எழுதியிருக்கும் எந்தப் பகுதியும் எந்த மதவாதிக்கும் உவப்பானதில்லை. சகுனி எந்த அளவுக்கு இதுவரை மோசமான ஆளாக சித்தரிக்கப்பட்டானோ,

அப்படியில்லை என்று இந்தப் புத்தகத்திற்குள்ளிருந்து ஒரு பார்வை உருவாகிறது. கிருஷ்ணன் ஒரு சாதாரண ஆளாகத்தான் இருந்திருப்பார் என்கிற பார்வையும் உருவாகிறது. நியாய தர்மங்ளைவிட ரத்த உறவே முக்கியமானதாகப்படுகிறது.

ஒரு வைதீகக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அம்மா, அவங்களுக்குக் கண் பார்வை குறைவு. கணவர் வாசித்து கேட்டு உப பாண்டவத்தை அவங்க படித்திருக்காங்க. அவங்க கூப்பிட்டு நான் போயிருந்தப்ப அந்த அம்மா கேட்டாங்க, ``கிருஷ்ணரும் நம்மளைப் போன்ற சாதாரணமான ஆள்தானோ''. இந்த முடிவுக்கு அவங்க எப்படி வந்தாங்க. கிட்டத்தட்ட 50 வருடமாக கிருஷ்ணரின் தீவிர பக்தரா இருந்த ஒரு ஆளுக்குள், கிருஷ்ணரின் நீல நிறத்தையும் மயிலிறகு கையையும் எடுத்துவிட்டு ஒரு சாதாரணமான ஆளாக அவரை நடமாடவிட முடியும் என்பது முக்கியமானதில்லையா? கிருஷ்ணர் மேல் எந்தக் குரோதத்தையும் உருவாக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய நோக்கமல்ல. அவர் உங்களுக்கு மிக நெருக்கமானவர், வசீகரமான ஒரு மனிதர் அவ்வளவுதான். அவருக்கும் தெய்வாம்சத்திற்கும் தொடர்பில்லை என்கிறேன். இது இந்துத்துவாவால் அவ்வளவு சுலபமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியது இல்லை.

இந்தப் புத்தகத்தில் அதனுடைய ஆதாரமான பெண்ணாக வரும் மச்சகந்தி ஒரு மீனவப் பெண். நாட்டினுடைய அரசியாக வரும் அவளிடமிருந்துதான் இந்த மொத்த சரித்திரமும் தொடங்குகிறது. பராசுர முனிவர் மச்சகந்தியைத் கூடும்போதும், அவள் பரிமளம் ஆகிவிடுகிறாள். ஆனால், அந்த மச்ச வாசனை எங்குப் போய்விட்டது. நான் அது பராசுர ரிஷியிடம் திரும்பிவிட்டது என்று சொல்கிறேன். ரிஷி ஒரு மச்ச வாசனை உள்ள ஆளாக ஆகிவிடுகிறான். முனிவர் மீது மீன்வாடை அடிப்பதை எந்த இந்துத்துவா ரசிக்கும் ?

மேலும் இந்தப் புத்தகம் முழுவதுமே கால அடுக்கு கலைத்து போடப்பட்டிருக்கிறது. எப்பவுமே மதம் எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்ப்பதன் வழியாக மட்டுமே தன்னுடைய கதையைக் கட்டும். கலைத்துப் போடப்பட்டதன் மூலமாக முழு மகாபாரதமுமே ஆங்காங்கே மிதந்துகொண்டிருக்கிறது. இது எந்த மதத்திற்கு விருப்பமானதாக இருக்கமுடியும். இதுபோன்ற ஒரு விமர்சனத்தைச் சொல்லக்கூடியவரிடம் இருக்கக்கூடிய பரிகாசத்திற்குக் காரணம் அவர் இந்தப் புத்தகத்தை எந்த வகையிலும் படிக்காதவர்

என்பதால்தான். இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்காதவராக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் அவர் மகாபாரதத்தைப் படிக்காதவராகவும் இருக்கிறார். அவர் படித்த ராஜாஜி மகாபாரதம், பார்த்த சிவாஜிகணேசன் நடித்த கர்ணன், என்.டி. ராமாராவ் நடித்த கிருஷ்ணன் படங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் என்னுடைய புத்தகத்திற்கும் தொடர்பில்லை.

சாதியம் தொடர்பான எதிர்வினைகளிலும்கூட அடிப்படையே இல்லை. ஏகலைவன் ஒரு வனக்குடியினுடைய தலைவனுடைய பையன். எப்படி ஒரு வனக்குடியினுடைய பையன் இன்று சொல்லப்படக்கூடிய அடிநிலை ஆளாக இருப்பான் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவன் ஒரு வனவாசி; அவ்வளவுதான். ஒரு வனவாசியை நீங்கள் உங்கள் சொந்த கருதுகோள்களுக்காக யாராக வேண்டு-மானாலும் உருமாற்ற முடியாது. அன்று வனவாசிகளுக்கிடையே மேல்கீழ் என்ற சாதிய பேதங்கள் உண்டாகியிருக்கவில்லை. ஒரு இனக்குழுவுக்கும் இன்னொரு இனக்குழுவுக்குமான பிரச்சினைதான் இருந்திருக்கிறது.

கேள்வி: உண்மையில் உங்களுக்கு இந்துத்துவாவுக்கு எதிரான ஆர்வமிருந்தால் எதுஎதெல்லாம் இந்துத்துவாவினுடைய புத்தகங்களாக இருக்கிறதோ, எந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம் இந்துத்துவா கையில் வைத்திருக்கிறதோ அந்தப் புத்தகங்கள் சார்ந்து ஒரு எதிர்வினையைச் செய்யலாம்தானே?

இந்துத்துவா தன்னுடைய கையில் வைத்துக் கொண்டு தினமும் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மதபிரச்சார புத்தகங்கள் பற்றிச் சொல்ல இவர்களுக்கு ஒரு துளி விஷயம் இல்லை. நாடெங்கும் பகவத்கீதையை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய் ஊர் ஊராக வித்துக் கொண்டிருக்காங்க. அது தொடர்பாக சொல்ல இவர்களுக்கு என்ன இருக்கிறது.

கேள்வி: ஒரு எழுத்தாளரின் படைப்புகளில் இந்துத்துவாவின் கூறுகள் இருக்கிறது என்கிற கண்டுபிடிப்புகள் சார்ந்த விமர்சனங்கள் இப்போது அதிகமாக வருகின்றன. பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் குறித்து இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு என்ன காரணம்?

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: இந்துத்துவாவை எதிர்க்க வேண்டும் என்பது இன்று ஒரு எழுத்தாளரின் நிலை என்று உருவாகிவிட்டது. மத எதிர்ப்பு, சமூக அக்கறை போன்றவைகளெல்லாம் ஒரு எழுத்தாளரின் குரலாக அமைந்துவிட்டது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பலர் 'இந்துத்துவா' என்கிற பெயரில் பல்வேறு புத்தகங்களுக்கு முத்திரையிடும் வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லோருக்குமே இந்த முத்திரைகளைப் பதித்துவிட முடியும் என்பது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. புதுமைப்-பித்தனுடைய புத்தகத்திலிருந்து பல்வேறு வரிகளை உருவுகிற மாதிரி எந்த ஆகச் சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளருடைய படைப்புகளிலிருந்தும் என்னால் இதுபோன்று வரிகளை உருவி அவர்களை இந்துத்துவாவுக்கு

ஆதரவானவர்கள் என்று காட்ட முடியும். ரவீந்திரநாத் தாகூரில் இருந்து 100 வரிகளைச் சொல்ல முடியும். டால்ஸ்டாயின் எழுத்துக்களிலிருந்து 150 வரிகளை கிறிஸ்துவ பிரசங்கத்திற்கு ஆதரவாக எடுத்துக்காட்ட முடியும். எந்த எழுத்தாளரிடமும் அவர் என்ன கருதுகோள்கள் வைத்திருக்கிறாரோ அதற்கு எதிரான தனி வரிகள் மிதந்துகொண்டேதான் இருக்கும். ஒரு எழுத்தாளரின் எல்லா வரிகளும் அந்த எழுத்தாளரின் கருத்துக்கள்தான் என்று நினைப்பதே மிகப் பிற்போக்கான விஷயம். இப்போது புதுமைப்பித்தனுக்கு நேர்ந்திருக்கும் அபாயம் எந்த எழுத்தாளருக்கும் நேரக்கூடியதுதான் — இந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்துபவர்களுக்கும் கூட.

ஒரு எழுத்தாளன், அவன் சார்ந்த கலாச்சாரங்களிலிருந்து சுத்தமாக துண்டித்துக் கொண்டு எழுதுவது கிடையாது. தன்னுடைய கலாச்சார பின்னணிகளை அவனும் மற்ற மனிதர்களைப் போலவே நிஜம் என்று நம்பக்கூடிய-வனாகத்தான் இருக்கிறான். அவனுடைய படைப்புகளில் எதெதல்லாம் வலியுறுத்தப்படுகிறது; எவை வலியுறுத்தப்படவில்லை என்பதுதான் முக்கியம்.

கேள்வி: மீண்டும் உப பாண்டவத்திற்கு வருவோம். உப பாண்டவத்தில் வியாசர் ஒரு படகோட்டியாக மட்டுமே வருகிறார்.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: படகோட்டி என்பது ஒரு முக்கியமான படிமம். ஒரு நதியின் இரண்டு கரைகளுக்கு இடையே தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டேயிருப்பதுதான் அவனுடைய வேலை. குறுக்காக கடப்பது, ஒரு நதியைக் கடப்பதற்கான சுலபமான வழி. நான் நதியைக் கடக்க இன்னொரு வழி இருக்கிறது, அதை நாம் மறந்து விடுகிறோம் என்கிறேன். நதியினுடைய பாதையிலேயே போவது என்பது நான் சொல்லும் இரண்டாவது வழி. இந்தப் புத்தகம் அந்த இன்னொரு சாத்தியத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டதால் எழுதப்பட்டது. இதில் குறிப்பிடப்படும் படகோட்டுபவன் திரும்பி கரையேறுவதே கிடையாது. அவன் நதியிலேதான் இருக்கிறான். அவன் சொல்கிறான்: “அந்தப் பக்கம் இருக்கும் எல்லோரையும் நான்தான் கொண்டுபோய் விட்டேன். யாருமே இதுவரை திரும்பி வந்ததில்லை.” அப்படியானால் எதற்கு வெளியே இந்த நதி ஓடுகிறது. கதையில் படகோட்டி அதிகமாக ஒரு வார்த்தைகூட பேசுவது கிடையாது. எனில் இந்தக் கதை யாரால் யாருக்கு சொல்லப்பட்டது. கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் பயணிக்கு அவன் பதில் சொல்லவேயில்லை. கடைசியில் அந்தப் பயணி கேட்கிறான்: “இப்போது நாம் எங்கே போகிறோம்”. படகோட்டி சொல்கிறான்: “நதியினுடைய துவக்கத்திற்கு”.

இதுபோல் தொடர்ந்து நதியில் அலைந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு படகோட்டியின் படிமம் இந்தப் புத்தகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் முதன்மையானது. தண்ணீரில் பிரதிபலித்து அலைந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு மலைபோல் தான் மகாபாரதம், உப பாண்டவத்தில் நீந்துகிறது.

கேள்வி: மகாபாரத மொழிபெயர்ப்புகளில் நீங்க படித்த எவற்றையெல்லாம் முக்கியமானதாக நினைக்கிறீர்கள்.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: கும்பகோணம் ராமானுஜாச்சாரியாருடைய மொழி பெயர்ப்புதான் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மிக நெருக்கமாக இருக்கிறது. மேலும், மூல பாடங்களைச் சரியாகக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆங்கிலத்தில் கங்குலி பதிப்பு என்று வங்காளத்திலிருந்து வெளியாகியிருக்கிறது. அது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து ஆங்கிலத்திற்குப் போன ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பு. அப்புறம் மராத்தியிலிருந்து வந்திருக்கும் கங்காதர் பதிப்பு, இந்தியிலிருந்து வந்திருக்கும் கோரக்பூர் பதிப்பு.

கேள்வி: ஐராவதி கார்வேயின் யுகாந்தா?

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: யுகாந்தா, மகாபாரதம் பற்றி எழுதப்பட்ட ஒரு முக்கியமான புத்தகம். குறிப்பாக விதுரனுக்கும் யுதிர்ஷ்டனுக்கும் இடையிலிருந்தது அப்பா பையன் போன்ற ஒரு உறவுதான் என்று அவங்க சொல்வது குறிப்பிட வேண்டியதுமகாபாரதம் பற்றிய மிகத் தீவிரமான ஒரு கணிப்பு. ஐராவதி கார்வே யுகந்தா வழியாக ஒரு சமூகப் பின்புலத்தைத்தான் முன்வைக்கிறாங்க. கதை சம்பந்தமான தேடுதலை முன் வைக்கவில்லை. அது அவங்களோட நோக்கமும் இல்லை. இது தவிர்த்து ஆங்கிலத்தில் பல்வேறு ஆட்கள் மகாபாரதம் பற்றிப் புத்தகங்கள் எழுதியிருக்காங்க. குறிப்பாக ஒவ்வொரு மொழியிலிருந்தும் மகாபாரதம் தொடர்பான நாடகங்கள், நாவல்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், நீள்கவிதைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்த வகையில் மிகவும் சுவராஸ்யம் தரக்கூடிய நாவலாக இருந்தபோதும் கூட காண்டேகருடைய யயாதி ஒரு முக்கியமான நாவல். எம்.டி. வாசுதேவன்நாயருடைய 'இரண்டாம்படி,' பி.கே. பாலகிருஷ்ணனுடைய 'இனி நான் உறங்கட்டே', கன்னடத்தில் வெளிவந்த எஸ்.எல். பைரப்பாவுடைய 'பர்வா' வங்காளத்தில் ஸக்ஞசேனி, கர்ணன் போன்றவை முக்கியமானவை. மகாபாரதப் பிரதியில் உடாடிய ஜீன் கிளாடே காரியர் என்ற நாடகாசிரியரையும் முக்கியமானவராக கருதுகிறேன்.

கேள்வி: பீட்டர் ப்ருக்கினுடைய நாடகம் பற்றி?

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: பீட்டர் ப்ருக் பல்வேறு கலாச்சாரங்கள் ஒன்றிணைந்த ஒன்றாக மகாபாரதத்தைப் பார்க்கிறார். இப்படிப் பல்வேறு இனக்குழுவின்னுடைய ஒரு கதைதான் பீட்டர் ப்ருக்கினுடைய மகாபாரதம். அதில் ஒரு நீக்ரோ வருவான், ஒரு ஐரோப்பியன் வருவான், ஒரு சைனிஸ் வருவான். பீமனாக ஒரு கருப்பன் வருவான். அந்த மகாபாரதம் நாம் பார்க்கிற மகாபாரதம் இல்லை. அவரால் மகாபாரதத்தை ஒரு உலக கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய ஒன்றாக பார்க்க முடிகிறது. அப்படிப் பல்வேறு கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கிற ஒன்றாகத்தான் மகாபாரதம் இருக்கிறது. பீட்டர் ப்ருக் நிறைய இடங்களைத் தனக்கேற்றபடி மாற்றி அமைத்திருக்கிறார். ஒரு கலைஞன் வேலை செய்வதற்கான நிறைய சாத்தியப்பாடுகள் மகாபாரதத்தில் இருக்கிறது என்பதை அவர் தெரியப்படுத்துகிறார். ஆனால், மேற்கத்திய மனத்தால்

பார்க்கப்படும்போது ஒரு துல்லியம் இருக்கும் என்றபோதிலும்கூட, நான் அவர் பார்க்கிற மாதிரி ஒரு மேற்கத்திய மனத்தின்வழி மகாபாரதத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை.

கே: உப பாண்டவத்தில் நகரம் பற்றிய அவதானிப்புகள் மிகவும் வித்தியாசமானவை. ஒரு நகரத்திற்குள் பல்வேறு நகரங்கள் இருக்கிறது. என்றும் அஸ்தினாபுரத்திற்குள் நுழைய எண்ணிக்கையற்ற பாதைகள் இருக்கிறது என்றும் எழுதியிருக்கிறீர்கள்.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: நகரமென்பதும் கிராமமென்பதும் எங்கு வேறுபடுகிறது. வடிவம்தான். கிராமத்திற்கு பொதுவாக இரண்டு பாதைகள் மட்டும்தான் உண்டு. ஒரு ஊருக்குள் நுழைவதற்கும் வெளியேறுவதற்கும் ஒரு பாதையோ அல்லது இரண்டு பாதையோதான் இருக்கும். இதனால் ஒரு கிராமத்திற்குள் நுழைந்து வெளியே வரும்போது நீங்கள் எல்லாருடைய கண்களிலும் பட்டுதான் வெளியே வரமுடியும். எண்ணிக்கையற்ற பாதைகள் ஒரு ஊருக்கு எப்போதெல்லாம் உருவாகிறதோ அப்போதெல்லாம் ஒரு நகரம் உருவாகிவிடுகிறது.

கேள்வி: அதுபோல் ஒரே நகரம் பல காலங்களிலும் இருக்கிறது என்கிற மாதிரியான பிரயோகம் இருக்கிறது.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குள் நடந்துபோகும் ஒருவர் நான் மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குள் போகிறேன் என்று சொல்கிறார். நான் பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டுக்குள் அவர் நடந்து போகிறார் என்று சொல்கிறேன். அங்கு ஐந்தாம் நூற்றாண்டையோ அல்லது ஏழாம் நூற்றாண்டையோ சேர்ந்த ஒரு இசை வடிவம் இருக்கிறது; ஒன்றாம் நூற்றாண்டிலோ அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டிலோ வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு கல் விளக்கை போன்ற ஒன்றை பார்க்கிறார். அங்கு கீச்சிடும் கிளிகள் கானக காலத்திலும் தண்ணீரும், வானமும் அநாதி காலத்திலும் இருக்கிறது. நீங்கள் பறிக்கும் ஒரு தாமரை பூத்தமலரைப் போல காலசுருளின் மொக்காக இருப்பதை அறியாமல் மௌனமாக வெளிவாசல் வந்தீர்கள். நான் சொல்கிறேன், நீங்க கோயிலுக்-குள்ளேயே போகலை. காலத்தினுடைய இத்தனை அடுக்குகளுக்குள் போய்விட்டு வருகிறீங்க ஒருவர் கோயிலுக்குப் போய்விட்டு வருகிறேன் என்று சொல்வதை மறுக்கவேயில்லை. ஆனால், அவர் சொல்வது எந்த அளவு நிஜமோ அந்த அளவு நிஜம் நான் சொல்வதும். நிகழ்காலத்திற்குள்ளேயே

முன்னும் பின்னுமாக பல பிரகாரங்கள் இருக்கிறது. பல அடுக்குகள் இருக்கிறது. காலம் என்பது ஒரு உறைந்த நிலையில் இல்லை. ஒரு கோயிலுக்குள் 2001ஆம் ஆண்டின் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் நுழையும் ஒருவன் அந்த நாளின் சித்திரங்களை அந்தக் கோயிலுக்குள் பார்ப்பதில்லையே. அங்கு ஒரு கம்ப்யூட்டர் இல்லை, ஒரு தொலைக்காட்சி ஒடிக்கொண்டிருப்பதில்லை. அது உங்களை, நீங்கள் அறியாமலே ஒரு வெத்திலையை மடிப்பது மாதிரி காலத்தில் மெல்ல பின்னோக்கி மடிக்கிறது.

கேள்வி: இடாலோ கால்வினோவோட 'மிஸீஸ்வீதீரீம் சிவீவீம்ஸ்' நகரம் குறித்த உங்களுடைய பார்வையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்ததா?

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: ஐரோப்பாவில் நகரத்தைப் பார்க்கும் ஒவ்வொருவருமே நகரத்தை அதனளவில் தனியான ஒரு வடிவம் என்று நினைக்கிறாங்க. ஐரோப்பாவில் ஒரு நகரத்தைத் தனியாக மன அளவில் துண்டித்துவிட முடியும். அங்கு ஒரு நகரத்திற்குள் நகரம் சாராத எதுவுமே இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால், இங்கு சென்னையில் காலையில் எழுந்து வயலுக்குப் போகும் ஒரு ஆளும் இருந்து கொண்டதானே இருக்கிறான். இது ஐரோப்பாவிலோ அமெரிக்காவிலோ சாத்திய-மில்லாதது. 'மிஸீஸ்வீதீரீம் சிவீவீம்ஸ்'ல் முழுக்க ஒவ்வொரு நகரமும் தனித்துவமான நகரம் என்பதை காட்டத்தான் இவ்வளவு நகரங்கள் பற்றி கால்வினோ சொல்கிறார். அவர் தெளிவை முக்கியத்துவப்-படுத்தணும்னு நினைக்கிறார். நான் மயக்கத்தைத்தான் முக்கியத்துவப்படுத்துகிறேன்.

ஒவ்வொரு நகரமும் அதனுடைய வெளிவடிவங்களைக் கடந்து அதன் ஆழங்களுக்குள் வேறு ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதையும் எனக்கு கால்வினோதான் கற்றுத் தருகிறார். ஆனால், எனக்கு நகரங்கள் குறித்த அவதானிப்புகள் முன்னாடியே அராபிய கதைகளைப் படிக்கும்போதே துவங்கிவிட்டிருந்தது. அராபிய கதைகளில் வரும் அத்தனை நகரங்களும் எங்கேயிருக்கிறது. மேப்பில் இல்லை. அப்படியானால் ஒரு நகரத்தைக் புனைவால் கட்ட முடியும் என்பதை ஒரு கதை கற்றுக்

கொடுக்கிறது. மகாபாரதம் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எனக்கு தோன்றியது: 'இதில் வரும் நகரங்களுக்கிடையே ஒரு இணைப்பு இருக்கிறது. அதனால்தான் அது ஒருவரை ஒருவர் ஊடுகலக்கிறது, விடமாட்டேன் என்கிறது.'

கேள்வி: மகாபாரதம் ஒரு மிகப் பழைய காவியம். ஆனால், உப பாண்டவத்தில் ஒரு நிகழ்கால அல்லது சமகாலத் தன்மை இருக்கிறது.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: புனைவுக்கென்று ஒரு கடந்த காலம் இல்லை. பொதுவாக கதைகளுக்குள் வந்திருக்கும் எல்லாமே காலமற்றதாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த முழு புத்தகமும் ஒரு நிகழ்காலத்திற்கு உட்படுத்தப்படலாம் என்பதற்காகப் புனையப்பட்டது இல்லை. பதிலாக நிகழ்காலம் என்று நமக்குத் தெரியும் ஒன்றை எப்படி புரிந்துகொள்வது என்பதற்கான எத்தனிப்பை இதிலிருந்து துவங்கலாமென்று நினைக்கிறேன். ஒரு குழந்தையைக் கையில் அணைத்துக்கொண்டு ஒரு பெண் நதி நோக்கி போய்கொண்டேயிருக்கிறாள். போகாதே என்று சொல்லமுடியாமல் ஒருவன் பின்னாடியே போய்க் கொண்டேயிருக்கிறான் சந்தனு. முன். இறந்துபோன ஏழு குழந்தைகளின், ஞாபகம் உள்ளமாக அவன். அவன் ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்கிறான்: 'ஏன் குழந்தையை கொண்டு செல்கிறாய்?'. அந்த ஒரு கேள்வி ஒரு பீஷ்மரை உயிர்ப்பித்துவிடுகிறது. இதைத்தான் நான் சமகாலத்தன்மை என்று நினைக்கிறேன். தொடர்ந்து கேள்வி கேட்க முடியாத ஒரு மௌனமும், கேள்வி கேட்பதன் வழியாக மட்டுமே ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றிவிட முடியும் என்பதும், அப்படி உயிர்ப்பித்துவிட்ட பின்னும் இன்னொன்றை இழந்துவிடுவீங்க என்கிற துக்கமும் என்று மூன்றாம் கலந்து இருக்கிறது.

நவீனத்துவத்தை நாம் உருவாக்க வேண்டியதில்லை. மிகப் பழைய ஒன்றை நம்முடைய ஆழ்ந்த பார்வைக்கு உட்படுத்தப்படும்போதே அது நவீனத்துவத்தை அடைந்துவிடுகிறது.

கேள்வி: வாழ்க்கையிலிருந்தும் அனுபவத்திலிருந்தும் தான் வழக்கமாக ஒரு கதையை உருவாக்குகிறாங்க. நீங்க ஏற்கனவே எழுதப்பட்டுவிட்ட இன்னொரு கதையிலிருந்து புதிய ஒரு கதையை உருவாக்குகிறீங்க.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: புனைவுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடையில் இருக்கும் வேறுபாடு மிகவும் துல்லியமாக இல்லை. முன்பு வாழ்வை தீர்மானிக்கிற காரணங்களில் வாழ்தல் என்பது மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. உனக்கு இந்த அனுபவங்கள் நேர்ந்து, நீ வாழ்க்கையை அனுபவித்து, உன்னுடைய சந்ததிகள் வழியாக உன்னுடைய கஷ்ட நஷ்டங்கள் வழியாக இந்த வாழ்வினுடைய ஒவ்வொரு சிறுசிறு கிளைகளும் விரிந்துதான் உன் மரம் வெளிப்படும். இன்று அது பாதி வாழ்க்கையாலும் பாதி புனைவாலும் சாத்தியப்பட்டிருக்கிறது. எக்கச்சக்கமான புனைவுகள் என்னுடைய வாழ்வை மிக எளிமையாக்கவும், சிக்கலாக்கவும் செய்திருக்கிறது. முன்பு ஒரு மனிதனுடைய ஆளுமையைத் தீர்மானிக்கக்கூடியது, வாழ்தல் என்றுதான் புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. ஆனால், நான் வாழ்தல் மட்டுமல்ல அந்த வாழ்தலைத் தீர்மானிக்கக்கூடியது புனைவுகளும் தான் என்கிறேன். தாத்தா, பாட்டி, போன்றவர்கள் எவ்வளவு முக்கியமானவர்களோ அந்த அளவுக்கு புனைவுசார் மனிதர்களும் முக்கியமானவர்கள். எனக்குப் பரிச்சயமில்லாத என்னுடைய தாத்தாவுக்கு தாத்தாவை எனக்கு எவ்வளவு தெரியாதோ அதே அளவுக்குத்தானே தாந்தேவையும் எனக்குத் தெரியாது. அல்லது அவரை தெரிந்து கொள்வதற்கான சாத்தியம் எவ்வளவோ அவ்வளவுதானே என் தாத்தாவையும் தெரிந்து கொள்வதற்கான சாத்தியம். என்னுடைய தாத்தாவை தெரிந்துகொள்வது ரத்த உறவால் நிகழ்வதாகவும் தாந்தோவுடன் அது இல்லாதது என்பதாகவும் உள்ளது. ஒரு கற்பனை. அதனாலேதான் சொல்கிறேன்; வாழ்க்கையில் இருந்து கதைகள் எழுதுவது என்பதும் புத்தகங்களில் இருந்து கதைகள் எழுதுவது என்பதும் வேறு வேறானது இல்லை. வாழ்க்கைக்கும் புனைவுக்கும் இடையிலிருந்த துல்லியமான கோடு அல்லது சுவர் இப்போது இடிந்துபோய்விட்டது. கதைகளை வாழ்க்கை வழியாக சந்திப்பது போல் புத்தகங்கள் வழியாகவும் சந்திக்க முடியும். எந்த எந்த சம்பவங்கள் வாழ்க்கையில் ஒருவனுக்கு சாத்தியமில்லாமல் போகிறதோ அவை புனைவின் வழி அவனுக்கு சாத்தியமாகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு இருஉயிரி போல்தான் எனக்குப் படுகிறான். அவனுக்கு ஒரு வாழ்வு நடப்பிலும் இன்னொரு வாழ்வு புனைவிலும் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. எப்படியெல்லாம் புனைவுக்கும் வாழ்வதலுக்கும் இடையில் ஊடாட்டம் நடைபெறுகிறது என்பதுதான் முக்கியம். ஒரு சிறு பையனுக்கு அவன் பெரியவனாக ஆகுவதற்கு முன்னாடியே ஒரு பெரிய பையனின் சகலவிஷயங்களும் தெரிந்துவிடுகிறதே அது எப்படி?

வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்கென்று புனைவைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. வாழ்வை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதை எப்படி நீங்கள் பூடகமாகப் பேசுகிறீர்களோ அதே அளவுக்கு புனைவையும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று பூடகமாகப் பேசலாம் என்கிறேன்.

கேள்வி: அனுபவத்தின் சாரத்திலிருந்து படைக்கப்-படும் படைப்புதான் வீரியமானதாக இருக்கமுடியும் என்று சுந்தர ராமசாமி தொடர்ந்து சொல்லிவருகிறார். நீங்கள் சொல்வது அதற்கு நேர் எதிரானதாக இருக்கிறது.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: அனுபவம் என்பது நாம் பங்கெடுத்துக்கொள்வது. நாம் பங்கெடுத்துக்கொள்ளாத அனுபவங்கள் நம்முடைய அனுபவங்கள் இல்லை என்று சுந்தர ராமசாமி சொல்கிறார். நான் சொல்கிறேன், நாம் பங்கெடுத்துக்கொள்ளாத அனுபவங்களும் நம்முடைய அனுபவங்கள்தான் என்று. நான் உங்களுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பது நான் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் அனுபவம். இப்போது வீட்டில் என்னைத் தேடிவரும் ஒரு நண்பன், நான் இல்லாமல் காத்திருப்பது நான் பங்கெடுத்துக்-கொள்ளாத அனுபவம். ஆனால், அந்த அனுபவத்தில் நான் பங்குபெறவில்லையா என்ன. இருப்பின் வழியாக இங்கு என் பங்குபெறுதல் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற மாதிரி, இன்மை வழியாகவும் என் பங்குபெறுதல் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே-யிருக்கிறது. என் அனுபவத்திற்கே உட்படாத அனேக விஷயங்கள் எனக்கு மிகத் துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் தெரிகிறது. உதாரணமாக மரணத்தைப்-பற்றிய நமது அறிதல் யாவும் அப்படித்தானே, இதுபோல் ஒரு சிறிய முன்உதாரணம் ராணுவம். எனக்கும் ராணுவத்திற்கும் எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது. தூரத்தில் அவர்கள் போகும்போது கேட்ட பூட்ஸ் சப்தம் மட்டும்தான் எனக்கும் அவர்களுக்குமான தொடர்பு. ஆனால், ராணுவம் முழுக்க எனக்குப் பழகியிருக்கே. அதனுடைய சகல விஷயங்களும் எனக்குத் தெரிகிறதே. சுய அனுபவங்களுக்குள் அடங்காத, உங்களுடைய காலத்தில் நடக்காத விஷயங்களை நீங்கள் எப்படி கணக்கில் எடுத்துக்-கொள்வீங்க. சுயஅனுபவம் என்பது முற்றானதல்ல. அது சார்பு நிலையானதுதான். உங்களுடைய தேர்ந்தெடுப்பு-களின்படிதானே உங்கள் அனுபவங்கள் வரிசைப்படுத்தப்-படுகின்றன என்றால் அது புனைவுதானே. அனுபவத்துனுடைய சாரத்தைதான் சொல்லணும்

என்பதை இலக்கியத்தினுடைய விவாதமாகவே நான் நினைக்கவில்லை.

கேள்வி: எம்.வி. வெங்கட்ராமின் நித்பகன்னியை பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: கன்வ மகரிஷி ஆயிரம் குதிரைகள் ஒரே நிறத்தில் யாகத்திற்காக வேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு குதிரைக்காகவும் தன் மகளைத் தானமாகக் கொடுப்பார். குதிரை கிடைத்தவுடனேயே அவனுடைய மகள் மீண்டும் கன்னியாகிவிடுவாள். இதுவே நித்பகன்னி; அதை வாசித்ததன்வழி மகாபாரதத்தின் ஊடே இதுபோல் முழு புத்தகத்திலும் கன்னிமை என்பது பற்றிப் பல்வேறுவிதமான கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது என்பதை அறிந்தேன். நமக்கு கன்னிமை என்பது ஒரு உடல்சார்ந்த ஒன்றாக இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆணின் பரிச்சயத்திற்கு அப்புறம் ஒரு பெண் கன்னிமையை இழந்துவிடுகிறாள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. கன்னிமைக்கும் இந்த நம்பிக்கைக்கும் தொடர்பில்லை என்று மகாபாரதத்தில் தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது. பராசுர முனிவர் வரும்போது மச்சகந்தி படகோட்டிக் கொண்டிருக்கிறாள். பராசுர முனிவர் அவளை குழந்தையும் பெற வைத்துவிட்டு கன்னியாகவும் ஆக்கிவிடுகிறார்.

அங்கிருந்தே கன்னிமைக்குத் திரும்புவதென்பது தொடர்ந்து இருந்துகொண்டே-யிருக்கிறது. திரௌபதி ஐந்து பேருக்கு மனைவியாக இருந்தபோதும் ஒவ்வொருவரிடமும் செல்லும்போதும் கன்னியாகவே இருக்கிறாள். என்றால் நினைவுகள்தான் கன்னிமையுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. நினைவு உங்களுக்குள் சேகரமாகாவிட்டால் நீங்கள் தொடர்ந்து கன்னிமையில்தான் இருக்கீங்க. நினைவு

எவையெவைகளுக்கெல்லாம் தங்குவதில்லை என்று யோசிக்கும்போது இயற்கையினுடைய எந்த நிகழ்வுகளுக்குமே நினைவு தங்குவதில்லை என்பது ஞாபகம் வருகிறது. உதாரணத்திற்கு, இன்று பெய்யும் மழை நான் நேற்று கொஞ்சம் வேகமாகப் பெய்தேனே என்று நினைவு படுத்திக் கொள்வதில்லை. நினைவு என்பது ஒரு சிருஷ்டி. சிருஷ்டி என்பது மனிதனால் மட்டுமே

தொடர்ந்து இயக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயற்கையை மனிதன் கைப்பற்றி சிருஷ்டி வழியாக ஒரு வடிவம் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறான். இயற்கையில் இருத்தல் என்பது மட்டும்தான் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. நான் இருத்தலுக்குத் திரும்புவதைத்தான் கன்னிமைக்குத் திரும்பிவிடுதல் என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ ஒரு வகையில் ஒவ்வொரு முறையும் மகாபாரதத்தில் பெண்கள் இயற்கைக்குத் திரும்பிவிடுகிறாங்க. குழந்தையைப் பெற்ற ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெறாத பெண்ணாகத் திரும்பி விடுகிறாள்.

கேள்வி : உப பாண்டவத்தில் ஒரு செயலைப்பற்றி எழுதும்போது அது நடந்து கொண்டேயிருப்பதாய் எழுதுகிறீர்கள். அதாவது ஒரு செயல் முடிவற்று நிகழ்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இதனால் இப்படிச் செய்கிறீர்கள்.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: அதில் ஒருவிதமான காலநீட்சி இருக்கிறது. அந்தக் காலஓட்டத்தை நீங்கள் எப்படித்தான் தெரியப்படுத்துவீர்கள். நிகழ்ச்சிகள் வழியாகத் தெரியப்படுத்தலாம். ஆனால், நிகழ்ச்சிகளைத்தான் எடுத்து விடுகிறேனே. ஒரு நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து நடந்துகொண்டேயிருக்கு. நீங்க பிரவேசிக்கிறீங்க வெளியில் போய்விடுறீங்க. நீங்கள் விலகி போய்விட்ட பின்னாடியும் தொடர்ந்து நிகழும் அந்த நிகழ்ச்சியில் நீங்கள் ஒரு பகுதிதான். ஒரு வரி இருக்கிறது. ``அந்த நகரத்திலிருந்து எல்லோரும் போய்விட்ட பின்னரும் நட்சத்திரங்கள் மட்டும் அந்நகரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன'' என்று. அந்த நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து இவர்கள் விடுபட்ட பின்னரும் நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. ஒருவகையில் ஒரு துண்டித்-தலை மேற்கொள்ளாமல் ஒரு நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டேயிருப்பது ஒரு கவித்துவத்தையும் அந்த வரிக்குக் கொடுக்கிறது.

கேள்வி: முன்பு தேவதச்சனுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர் சொன்னார்: ராமகிருஷ்ணன், கோணங்கி இரண்டு பேருமே சிறுகதை அல்லது நாவலுக்குள் கவிதையை முயற்சிக்கிறாங்க. ஆனால், சிறுகதையும், நாவலும் உரைநடையின் வடிவங்கள் என்று. இதை எப்படி எதிர்கொள்வீர்கள்.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: கவிதை எதை தனக்குரிய மூலமாக வைத்திருக்கிறதோ அது கவிதைக்குரியது மட்டும் கிடையாது. கவித்துவமான பார்வை, அல்லது கவித்துவமான புரிதல் என்பது இருக்கிறது. இதுதான் முக்கியம். இது கவிதையில் இடம் பெறுவது போலவே எல்லாவிதமான கலைவடிவங்களிலும் இடம்பெறுகிறது. கவிதை என்கிற வடிவம் சார்ந்து எனக்கு சில தயக்கங்கள் இருப்பதால் அதே விஷயத்தை நான் இன்னொரு வடிவத்தில் உருவாக்குகிறேன்

கதை என்பது ஒரு ஆதி சொல்முறையாக இருக்கிறது. முன்பு கதையினுடைய ஏதோ ஒரு சின்ன முத்திரையாகத்-தான் கவிதை இருந்தது. ஒரு கதை எங்கெல்லாம் முறுகி இன்னொரு இடத்தை அடைகிறதோ அங்கெல்லாம் கவிதை சாத்தியமாகிறது. இப்போது கதைக்கும் கவிதைக்குமிடையிலான மீள்உறவை கொண்டு வரவேண்டியதிருக்கிறது. கதையில் சொல்லுதல் என்பதை கிட்டத்தட்ட ஒரு இசைத்தன்மையுள்ளதாக மாற்றவேண்டும் என்றும் நான் நினைக்கிறேன். கோணங்கி இசையையே மொழியாக அல்லது படிமமாக மாற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறார். எனக்கு ஒரு வாக்கியத்தை எங்கே முடிப்பது, எந்த இடம்வரைக்கும் கொண்டு போவது, இன்னொரு வாக்கியத்துடன் எப்படித் தொடர்பு-கொள்ள வைப்பது போன்ற ஒவ்வொரு சிறு விஷயமும் கூட முக்கியத்துவம் உடையதாகிறது. அதனால்தான் அதில் ஒரு கவிதைத்தன்மை தெரிகிறது. ஏனென்றால் கவிதைதான் இந்த வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டே வந்திருக்கிறது.

கதாபாத்திரங்கள் கொண்ட கதை, நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதை, தொடர்ந்து திருப்பங்களாலும் முடிவுகளை நோக்கியும் போகும் கதைகள் என்றுதான் நாம் பரிச்சியமாகியிருக்கிறோம். நான் இவைதான் கதை என்று சொல்லவில்லை ஒரு சொல்லினுடைய துவக்கத்திலிருந்து இரண்டாவது சொல்லுக்குப் போவதற்கு உள்ளேயே ஒரு கதை பிறந்துவிடுகிறது என்கிறேன். ஒரு கவிதையிலும் இதுதானே நடக்கிறது. தொடர்ந்து அடுத்த அடுத்த வாக்கியம் என்று பின்னிக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று இல்லை. ஒரு வரியிலேயே ஒரு கதையைச் சொல்லிவிட முடியும். அப்படியானால் கவிதையையும், கதையையும் துல்லியமாகப் பிரிக்க முடியுமா என்கிற கேள்வி எழுகிறது. பிரிக்க முடியாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. 'நானே உலகிற்கு முதலும் முடிவுமாக இருக்கிறேன்' என்று ஒரு வாக்கியம்

பைபிளில் இருக்கிறது. இந்த வாக்கியம் எப்படி ஒரு கவிதையினுடைய வாக்கிய-மாகவும் இருக்கிறது. புத்தர் கேட்கிறார் ``நீங்கள் திரும்புகிற எல்லா பக்கமும் நெருப்பு எரிந்துகொண்டே-யிருக்கிறது. அது உங்கள் கண்ணில் படவில்லையா?" இது ஒரு கவித்துவமான கற்பனைதானே. கவிதையில்போல் இங்கு ஒரு தத்துவவாதியிடம் மொழி செயல்பட்டிருக்கிறது. கவிதையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விஷயம் இன்னொரு வடிவத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்-போது அது என்னவாக ஆகிறது என்பதுதான் முக்கியம்.

கவிதைக்கு நம்மிடம் பாரம்பரியம் இருக்கிறது. கதைக்கு இல்லை, என்று ஒரு பார்வை இருக்கிறது. ஐரோப்பிய கதைசொல்லும் முறைக்குத்தான் 150 வருட பாரம்பரியம் இருக்கே தவிர, நம்மிடம் கதை சொல்லும் முறை கவிதையைவிட பாரம்பரியமானது. ஒரு சிறுகதை சிறியதாக இருக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு கரு இருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு இடத்தில் தொடங்கி முடிந்துவிட-வேண்டும். ஐரோப்பாவுக்கு முக்கியம். நம்மிடமிருந்து காலனியாதிக்கம் போனபின்னாடி அவர்களுடைய கதைகளையும் ஏன் நாம் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். நாம் கவனமாக அவற்றிலிருந்து விடுபடவேண்டிய எத்தனிப்புகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். புராணங்கள், நம்பிக்கைகள், வம்சாவளிகள், வாழ்வியல் சார்ந்து, நிலப்பகுதிகள் சார்ந்து நம்மிடம் பலமான கதைசொல்லுமுறை இருக்கிறது. பிறகு ஏன் நாம் போய் ஐரோப்பிய கதை சொல்லல் முறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு வகையில் எதிர் ஐரோப்பிய கதை வடிவங்களை உருவாக்கவேண்டிய தேவை நமக்கு இருக்கு என்று தான் நினைக்கிறேன். மேலும் வெளி விஷயங்களின் வருகையால் நமக்குள் எது எதெல்லாம் ஆழமாகப் புதைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவற்றையெல்லாம் கழட்டிவிடவேண்டிய-திருக்கிறது. கிழக்கத்திய மற்றும் அராபிய நாடுகளில் இருந்துபோன கதைகள்தானே உலகம் முழுவதும் கதை சொல்லும் முறையை உருவாக்கியிருக்கிறது. நாம் நமக்கான கதையியலை உருவாக்கவேண்டும். இப்போதே அதற்கான எத்தனிப்புகள் நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. ஒரு நாவல் என்கிற வடிவத்தில் இதுவரை சொல்லப்பட்டு-வந்த நாவல்களிலிருந்து விடுபடவேண்டும் என்பதற்கான எத்தனிப்பு உப பாண்டவத்தில் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

கேள்வி: உப பாண்டவம் ஒரு நாவல் இல்லை, கிட்டத்தட்ட நாவலுக்குப் பக்கத்திலிருக்கிற ஒரு வடிவம் என்று ஒரு விமர்சனம் இருக்கிறதே.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: இது நாவல் இல்லை என்று சொல்லப்படுவதுதான் இதனுடைய வெற்றி. ஐரோப்பிய நேர்கோட்டு கதைசொல்முறை நாவல்களிலிருந்து இது வேறுபட்டது. இதில் முதல் அத்தியாயத்திற்கும் எட்டாவது அத்தியாயத்திற்கும் என்ன தொடர்பிருக்கிறது. கால அடுக்கு எவ்வளவு சிதறப்பட்டிருக்கிறது. நாவல் என்பது தொடர்பான நம்முடைய மன அமைப்பை நாம் விரிவுபடுத்திக்-கொள்ள வேண்டும். திரைப்படம் மேற்கத்தியர் கண்டுபிடித்த சாதனமாக இருக்கும்-போதும் அகிரா குரோசாவுடைய படங்கள் ஐரோப்பிய படங்களாக இல்லாமல் ஜப்பான் படங்களாகத்தானே இருக்கிறது. தொழில்நுட்ப இயந்திரங்களை மட்டும் எடுத்துக்-கொண்டு அவர் ஒரு ஜப்பானிய திரைப்படத்தை உருவாக்குகிறார். ஜென் மாதிரி அவர் திரைப்-படங்களை மாற்றுகிறார். அப்படியானால் கதையில் ஏன் நம்மால் அதை செய்ய முடியாது.

நன்றி: தீராநதி படம்: சித்ரம் மத்தியாஸ்.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன்

<https://web.archive.org/web/20150625070407/http://www.manushyaputhira.com/articles/s-ramakrishnan/>

இன்று எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் 50ஆவது பிறந்த தினம். இன்று அதிகாலையிலிருந்தே அவரைப் பற்றிய எண்ணங்கள் மனதை ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நான் எஸ்.ராவின் பதிப்பாளன், நண்பன் என்பதைத் தாண்டி அவரது ஒரு வாசகனாக அவரைப் பற்றிய நினைக்கவும் சொல்லவும் எவ்வளவோ இருக்கிறது.

ஏராளமான எழுத்தாளர்கள் எழுதுகிறார்கள். ஆனால் யாரோ சிலர் தன்னளவில் ஒரு இயக்கமாக மாறுகிறார்கள். தமிழில் ஜெயகாந்தன் ஒரு இயக்கம். சுஜாதா ஒரு இயக்கம். எஸ்.ராமகிருஷ்ணனும் தமிழில் ஒரு மிகப்பெரிய இயக்கம். கால் நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக எழுதி எழுதி உருவான இயக்கம் அது. பொதுவாக தமிழில் எழுத்தாளர்களின் உச்சக்கட்டமான எழுத்து செயல்பாடுகள் என்பது ஏதாவது ஒரு

பத்தாண்டுகள் இருக்கும். பிறகு அவர்கள் எழுதுவதை நிறுத்துவார்கள். அல்லது சக்கையாக மாறுவார்கள். ஆனால் வெகு அபூர்வமாக யாரோ ஒரு எழுத்தாளன் தன்னையும் தனது சொல்லையும் முன்னோக்கி செலுத்திக்கொண்டே இருக்கிறான். தன்னைத் தானே கடந்து சென்று தனது எழுத்தின் புதிய ரகசியங்களைத் திறந்துகொண்டே இருக்கிறான். எஸ்.ரா. அப்படிப்பட்ட ஒரு அபூர்வமான கலைஞன்.

எஸ்.ரா தமிழ் வாழ்க்கையின் நிழல் படிந்த, இருள் படிந்த பக்கங்களைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்திருக்கிறார். அவருடைய மனிதர்கள் இந்த வாழ்க்கையின் சூதாட்டத்தில் தங்களைத் தாங்களே தொடர்ந்து இழப்பவர்கள். அவமானத்தையும் கசப்பையும் புறக்கணிப்பையும் வைராக்கியத்துடன் கடந்து செல்பவர்கள். மனித மனதின் விசித்திரமான வேட்கைகளும் கனவுகளுமே இந்த வாழ்க்கையின் ஆதாரமான நீரோட்டமாக இருக்கிறது என்பதை எஸ்.ரா பல அபூர்வமான கதாபாத்திரங்களின் மூலம் படைத்துக்காட்டினார்.

எஸ்.ரா அதீதமான புனைவுகளை உருவாக்க முயன்றதில்லை. அதற்காக அவர் மொழியை கதையின் வடிவத்தை திருக முயன்றதில்லை. மாறாக வாழ்க்கைக்கு அதன் மிக எளிய தளத்திலேயே ஒரு ஃபேன்டஸியும் அதீதத் தன்மையும் இருக்கிறது என்பதை அவர் கண்டடைந்தார். அந்த அதீதத்தை அவர் வெகு அணுக்கமாகச் சென்று எழுதினார். எஸ்.ராவின் கதைகளின் ஆகப்பெரும் தனித்துவமாக நான் இதைக் கருதுகிறேன்.

எஸ்.ராவின் புனைவுகள் தமிழ் புனைகதைப் பரப்பின் எல்லைகளை பெருமளவுக்கு விரிவடையச் செய்தது என்றால் அவரது புனைவு மொழி கவிதைக்கும் உரைநடைக்கும் நடுவே ஆழமான சித்திரங்களையும் படிமங்களையும் உருவாக்குவதாக இருக்கிறது. நிலக்காட்சிகள், பருவ நிலைகளை பற்றிய எஸ்.ராவின் சித்திரங்கள் தமிழ் வாசகனின் நினைவுகளில் என்றும் அழியாத காட்சிகளை படைத்திருக்கின்றன. வெயிலை அவர் ஒரு கதாபாத்திரமாகவே மாற்றிவிட்டார்.

புனைவுகளுக்கு வெளியே எஸ்.ராவின் இலக்கிய செயல்பாடுகள் நிகரற்றவை. அவர் உலக இலக்கியம், உலக சினிமா பற்றி எழுதிய ஏராளமான கட்டுரைகளாகட்டும், பல்வேறு கலை ஆளுமைகள் குறித்து அவர் எழுதிய பதிவுகளாகட்டும் ஒரு சமூகத்திற்கு சர்வதேச கலை மரபை கற்பிக்கும் பணியை அவர் இடையறாது செய்து

வந்திருக்கிறார். அதேபோல வரலாறு குறித்தும் பண்பாடு குறித்தும் அவர் தொடர்ந்து மேற்கொண்டிருக்கும் உரையாடல்கள் ஒரு எழுத்தாளன் ஒரு சிந்தனை மரபை எவ்வளவு தூரம் முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்பதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம். அவர் அந்தவிதத்தில் ஒரு மகத்தான கல்வியாளர்.

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பொதுவாக மேடைகளில் வசீகரமாகப் பேசக்கூடியவர்கள் அல்ல. அப்படி பேசக்கூடிய நிறைய எழுத்தாளர்கள் இங்கு இருந்திருந்தால் மேடைகளில் பட்டிமன்ற பேச்சாளர்கள் இவ்வளவு தூரம் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார்களென்றுகூட அடிக்கடி நினைப்பேன். எஸ்.ரா அந்தவிதத்தில் ஒரு விதிவிலக்கு. அவர் நிகழ்த்திய உலக சினிமா பேருரைகளைக் கேட்க தினமும் ஆயிரம் பேர் வந்த காட்சியைக் கண்டிருக்கிறேன். பல மேடைகளில் பேச்சை ஒரு மேஜிக்காக மாற்றும் ஒரு அற்புதத்தை கண்டிருக்கிறேன். அது பார்வையாளனின் பலவீனங்களை சுரண்டும் மேஜிக் அல்ல. மாறாக வாழ்வின்மீதும் கலையின் மீதும் கொண்ட மிக அந்தரங்கமான பிணைப்பிலிருந்து உருவாகும் மேஜிக் அது.

எஸ்.ரா மிகப்பிரபலமான வெகுசன ஏடுகளில் தொடர்ந்து எழுதுகிறார். சினிமாவில் வேலை செய்கிறார் ஆனால் அவற்றையும் தீவிரமான இலக்கிய இயக்கம் சார்ந்த செயல்பாடுகளையும் அவர் குழப்பிக்கொண்டதே இல்லை. ஒரு சிற்றிதழ் மரபின், இலக்கிய மரபின் வலிமை என்னவென்று அவருக்குத் தெரியும். வெகுசன ஊடகங்கள் தரும் புகழ் வெளிச்சம் தொடர்பான எந்த பிரமையையும் அவரிடம் நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. அந்த வெளிச்சத்தின் பாசாங்குகளைப் பற்றி அவருக்கு எப்போதும் ஒரு கேலியான புன்னகை உண்டு.

உயிர்மை துவங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து அதன் எல்லா செயல்பாடுகளிலும் எஸ்.ரா இருக்கிறார். உயிர்மையுடனான அவரது இந்த பிணைப்பு என்னையும் தாண்டிய ஒன்று. உயிர்மையின் அடையாளம் எப்போதும் எஸ்.ராவின் அடையாளத்தோடு பிரிக்க முடியாமல் இருந்திருக்கிறது. இத்தனைக்கும் நான் அவருக்கு விருதுகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கக்கூடிய சர்வதேச பயணங்களை ஏற்பாடு செய்துதரக்கூடிய, ஊடகங்களில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கக்கூடிய பதிப்பாளன் அல்ல.

இப்போதெல்லாம் ஒரு இளம் எழுத்தாளருடன் ஒரு வருடம் உறவை தக்கவைத்துக்கொள்வது பெரும் போராட்டமாக இருக்கிறது. எஸ்.ராவுடன் இவ்வளவு காலம் தொடர்ந்து வேலை செய்திருக்கிறோம் என்பதை நினைக்கும்போது மனம் மிகவும் நெகிழ்கிறது. அது பரஸ்பரம் காட்டும் அன்பும் நம்பிக்கையும் மதிப்பும் மட்டுமல்ல, அது மதிப்பீடுகள் சார்ந்த ஒரு பிணைப்பு.

எஸ்.ராவின் இந்த 50ஆவது பிறந்த நாளை ஒரு இலக்கிய விழாவாக எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன். அவரைப் பற்றிய ஒரு சிறப்பு மலரைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். எஸ்.ரா கூச்சத்துடன் அதை மறுத்துவிட்டார். அவருடைய அனுமதி கேட்காமலேயே நான் அதை செய்திருக்கவேண்டுமோ என்று இந்த நாளில் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

கடந்த கால் நூற்றாண்டு நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் முகத்தை உருவாக்கியதில் எஸ்.ராவின் பங்கு பிரதானமானது. இன்னும் ஒரு கால் நூற்றாண்டேனும் அவர் அதை இன்னும் புதிய உயரங்களில் செய்வார் என்பதில் எந்த சந்தேகமில்லை. அவரோடு இருப்போம். அவரை பாதுகாப்போம்.

வாழ்த்துகள்.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின்

இரவும் பகலும்

<https://www.jeyamohan.in/116365/>

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் அறிமுகம்

[1]

அவரைவிதை போல இரண்டுபகுதிகளால் ஆனது பழைய நெல்லை. அல்லது பண்பாட்டு நெல்லை. இப்போது பல மாவட்டங்களாக ஆனாலும்கூட 'நமக்கு திருநவேலிப்பக்கம் சார்' என்றுதான் பழைய நெல்லைக்காரர்கள் சொல்வார்கள். ஆனால் நெல்லையை அறிந்த எவரும் எவரேனும் தங்களை நெல்லைப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர் என ஒருவர் சொல்லிக்கேட்டால் "எந்தப் பக்கமா?" என்று கேட்பார்கள். ஏனென்றால் நெல்லை இரண்டு உண்டு. தாமிரவருணி நனைத்துச்செல்லும் ஒரு நெல்லை, வானம்பார்த்த இன்னொருநெல்லை.

ஈரமான, பசுமையான நெல்லை நாம் நெல்லைக்குரியதென இன்று சொல்லும் அத்தனை தொல்பண்பாடுகளுக்கும் விளைநிலம். தாமிரவருணியின் இருமருங்கிலும் சைவப்பேராலயங்களும் வைணவப்பேராலயங்களும் நிரைவகுத்திருக்கின்றன. பசுமை அலையடிக்கும் வயல்வெளிகள். கோட்டைவீடுகள் நிரந்த பெரிய தெருக்கள் கொண்ட வீடுகள். இன்றும் சாலைகளின் ஓரங்களில் கான்கிரீட் தூண்கள்போல் எழுந்து நிற்கும் நீர்மருத மரங்களின் திமிர்ப்பு அந்த நெல்லையின் அடையாளம்.

சாதாரண பேருந்துப்பயணத்திலேயே கொஞ்சம் கண்ணசந்து விழித்தால் பசுமையான நெல்லையிலிருந்து வறண்டநெல்லைக்குள் நுழைந்துவிட்டிருப்போம். உடைமுட்களில்கூட பச்சை இல்லாத புகைந்த மண். தொலைவில் வான்கோடு வில்போல் வளைந்து எல்லையிட்டிருக்கும் விரிநிலம். தேவதச்சனின் சொல்லில் 'அத்துவான வெளி'. கைவிடப்பட்ட கமலைக்கிணறுகள். வேளாண்மை நின்றுவிட்ட வெறித்த வயல்கள். பச்சையே இல்லாத மண்ணில் எதை அப்படி அவசரமாக மேய்கின்றன என வியக்கச்செய்யும் ஆட்டுமந்தைகள். அப்பால் வளைகம்புடன் காலமற்ற நிழலில் கண்மயங்கும் இடையன்.

தாமிரவருணியின் இலக்கியத்திற்கும் இவ்விரு நிலங்களின் இயல்புகள் உண்டு. நெல்லை எழுத்தாளர்கள் என நாம் சொல்பவர்கள் புதுமைப்பித்தன், வல்லிக்கண்ணன், வண்ணநிலவன், வண்ணதாசன், விக்ரமாதித்யன், கலாப்ரியா, சுகா, மாரி செல்வராஜ் போன்ற அனைவருமே இந்தநிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தான். இவர்கள் அனைவரின் எழுத்துக்களிலும் அந்த ஈரம் உண்டு. அதை கனிவு என்றும் அழகுணர்வு என்றும் நாம் அடையாளப்படுத்திக்கொள்கிறோம். மொழியில் உணர்ச்சிகர நெகிழ்வு. மானுட உறவுகளின் நல்லியல்புகளை நோக்கிய நாட்டம். மிகச்சிறிய விஷயங்களில் அழகைக் காணும் பார்வை. மென்மையான நகைச்சுவை என இவ்வெழுத்துக்களின் இயல்பை வரையறை செய்யலாம்.

வறண்ட நெல்லையின் அழகியல் வேறு. கி.ராஜநாராயணன் அந்நிலத்தின் முதன்மைப் படைப்பாளி என்றாலும் அவர் தன் நாட்டார் அழகியலால், தனிப்பட்ட நகைச்சுவையுணர்ச்சியால் அப்பால் நின்றிருக்கிறார். அவருக்கு நவீன இலக்கியத்தில் முன்னோடிகளோ வாரிசுகளோ இல்லை. அவரை நவீன இலக்கியத்திற்குள் நீண்டுவந்த நாட்டார் கதைசொல்லி என்று வகுக்கவேண்டும்.

வறண்ட நெல்லை நிலத்திற்குரிய அழகியலை உருவாக்கிய முன்னோடி என்று கு.அழகிரிசாமியைத்தான் சொல்லவேண்டும். பொதுவான தமிழ்வாசகர்களுக்காக தெளிவான நில அடையாளமும், தனித்தன்மையும் இல்லாத கதைகள் பலவற்றை அழகிரிசாமி எழுதியிருந்தாலும் அவருடைய நல்ல கதைகள் அனைத்தும் அந்த வறண்டமண்ணின் வாழ்விலிருந்து எழுந்தவை.

முழுக்கமுழுக்க அந்த மண்ணுக்குரிய அழகியலை உருவாக்கிய முன்னோடி என்று பூமணியை சொல்லலாம். குறிப்பாக அவருடைய தொடக்ககால நாவலான 'பிறகு'. அது கோயில்பட்டிக்காரர்களிடம் செலுத்தியிருக்கும் ஆழமான செல்வாக்கை சற்று அணுகிப்பார்த்தால்தான் புரிந்துகொள்ளமுடியும். இன்றுகூட அந்நிலத்திற்கு வெளியிலிருப்பவர்களுக்கு அந்நாவலின் வீச்சு சற்று குறைவாகவே இருக்கும்.

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி, சுயம்புலிங்கம், ச.தமிழ்ச்செல்வன், கோணங்கி, கௌரிஷங்கர், உதயஷங்கர், சோ.தருமன், லட்சுமணப்பெருமாள் என படைப்பாளிகளின் ஒரு நிரை அந்த அழகியலை பலவகையில் முன்னெடுத்துச் சென்றது. அந்நிலத்தின் கரிய மண்ணை கருத்தில்கொண்டு ஒரு பொதுவான பார்வையில் இதை கரிசல் இலக்கியம் என்பதுண்டு.

முதன்மையாக இயல்புவாதத் தன்மைகொண்டது இவ்வெழுத்து. அல்லது கறாரான யதார்த்தவாதம். அதாவது புறவயத்தன்மையே அதன் உளநிலைகளை, வடிவத்தை தீர்மானிக்கிறது. அதன் நெகிழ்வுகள், உச்சகட்ட உணர்ச்சிகள், நெருக்கடிகள் அனைத்துமே அந்தப் புறவயமான சித்தரிப்பினூடாகவே வெளிப்படுகின்றன. புலன்களுக்கு அகப்படும் உலகை உணர்ச்சிகளின் ஏற்றம் இல்லாமல் சித்தரிப்பது. கனவுகளுக்கும் மிகையுணர்ச்சிகளுக்கும் இடமில்லாத நேர்பார்வை ஆகியவை இவற்றின் இயல்புகள்.

இந்த இருமையை புரிந்துகொண்டால் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனை இலக்கியரீதியாக அடையாளம்காண்பது எளிது. எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் அடிப்படையில் கோயில்பட்டியை மையமாகக் கொண்ட வறண்ட நெல்லையின் கதையாசிரியர். கறாரான யதார்த்தவாதக் கதைகளை எழுதியபடி இலக்கியத்திற்குள் நுழைந்தவர். அவருடைய முதல் சிறுகதைத் தொகுதியான 'வெளியிலிருந்து வந்தவன்' பூமணியின் அழகியலை முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஓர் இலக்கியவாதியையே அடையாளம் காட்டியது. அங்கிருந்து அழகியல்ரீதியாக ஈரமான நெல்லையை நோக்கி சென்றவர். அவ்விரு அழகியல்களின் கலவை என அவரை சொல்லமுடியும். இன்று அவருடைய அழகியல்முன்னோடிகளாக பூமணியையும் வண்ணநிலவன், வண்ணதாசன் இருவரையும் சுட்டிக்காட்டலாம்.

[2]

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் இலக்கியப் பயணத்தை முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக கூர்ந்து பார்த்து வருகிறேன். அதில் பல படிநிலைகளும் திசைமாற்றங்களும் உள்ளன. அவற்றை ஒட்டுமொத்தமாக தொகுத்துக்கொள்வதற்கான தருணம் இது என நினைக்கிறேன்.

முதல்கட்டத்தில் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் அவர் பிறந்து வளர்ந்த வடநெல்லையின் பொட்டல்நிலத்து வாழ்க்கையின் கதையாசிரியராக இருந்தார். அந்நிலத்தின் திசைதொட விரிந்த வெற்றுநிலமும் அங்கே பொழிந்து நிறைந்து நின்றிருக்கும் வெயிலும் அவருடைய புனைவுலகில் அடிப்படைப் படிமங்களாக வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அந்நிலத்தின் தெய்வமே வெயிலுகந்த அம்மன்தான். வெயிலுகந்தவர்கள் என்றே அவரையும் அவரைப்போன்ற மற்ற படைப்பாளிகளையும் சொல்லமுடியும்.

அங்கிருக்கும் வாழ்க்கையின் கதைக்கருக்கள் 'அழிந்துகொண்டே இருத்தல்' 'தாக்குப்பிடித்தல்' 'விட்டுச்செல்லுதல்' என்னும் மூன்று வரிகளில் சொல்லிவிடத்தக்கவை. அதைத்தான் அவரைப்போன்ற பிற படைப்பாளிகளும் தொடர்ந்து எழுதினார்கள். அவர்களின் கதைகளின் தலைப்புகளைக் கொண்டே அச்சித்திரத்தை

அடையமுடியும். கருவேலம்பூக்கள் [பூமணி] அசோகவனங்கள் [ச.தமிழ்ச்செல்வன்] 'பொம்மைகள் உடைபடும் நகரம்' [கோணங்கி] தொலைந்துபோதல் [எஸ்.ராமகிருஷ்ணன்]. அந்த வெந்நிலத்தில் உண்மையில் பெருமளவுக்கு மக்கள் வாழ்க்கை இருந்ததில்லை. அலைந்து திரியும் இடையர்களின் மண் அது. பதினாறாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் மதுரைக்குத் தெற்கே நாயக்கர்களின் ஆட்சி வலுவாக வேருன்றியபோதுதான் பெரிய அளவில் மக்களுக்குடியேற்றம் நிகழ்ந்தது. ஊர்கள் உருவாயின. ஏரிகள் வெட்டப்பட்டன. வானம்பார்த்த பூமிக்குரிய பருத்தி போன்ற பயிர்கள் அந்நிலப்பகுதியின் பொருளியலை கட்டமைக்கத் தொடங்கின.

ஆனால் இருநூறாண்டுகளுக்குள் அந்த வேளாண்வாழ்க்கை நீடிக்கமுடியாததாக ஆகத்தொடங்கியது. புஞ்சைவேளாண்மை அங்கே வளர்ந்து வந்த மக்கள்பெருக்கை தாங்கிநிற்க முடியவில்லை. அவ்வப்போது மழைபொய்த்து உருவாகும் வறட்சி, வேளாண்பொருட்களுக்கான விலைவீழ்ச்சி என நிலங்களை கைவிட்டாகவேண்டிய நிலை. எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் உட்பட அந்நிலத்தின் படைப்பாளிகள் அனைவருமே கைவிடப்பட்ட ஊர்களைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள்.

வேளாண்மையின் வீழ்ச்சியை ஓரளவு ஈடுகட்டியது தீப்பெட்டித் தொழில், பட்டாசுத்தொழில் போன்ற குடிசைத்தொழில்கள். அவை விவசாயத்தை நம்பி மண்ணில் வாழ்ந்த மக்களை ரசாயனங்களுக்குள் சிறைப்படுத்தின. மக்கள் மந்தைகளாக மாறினார்கள். அது அவர்களின் பண்பாட்டிலேயே மிகப்பெரிய மாறுதலை உருவாக்கியது. பூமணி முதல் அனைவருமே அந்த மாற்றத்தை வெவ்வேறு கோணத்தில் இலக்கியமாக்கியிருக்கிறார்கள்.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் இத்தகைய கதைகளுக்கு உதாரணமாக 'புலிக்கட்டம்' என்னும் கதையை சொல்லலாம். தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில் இந்தியாடுடே சிறப்பிதழ் ஒன்றில் வெளிவந்த கதை இது. கரிசல்நிலத்தில் திருட்டுத்தொழில்செய்யும் ஒருவன் அகப்பட்டுக்கொண்டு கட்டிப்போடப்பட்டிருக்க அவனுடைய அந்தப் பொழுதின் தனிமையை, பொருளின்மையைச் சொல்லும் கதை இது.

அவன் மேல் ஊர்ந்து அலையும் எறும்புகள் நினைவுகளாகவும் காலமாகவும் உருமாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

பாலைநிலத்தில் மேயும் விலங்குகளை நான் பலநாடுகளில் பார்த்திருக்கிறேன். அவை அந்நிலத்தின் வறுமையின் வடிவாக இருக்கும். காய்ந்த உடலுக்குள் எலும்புகள் புடைத்து, சலிப்புடன் பழுத்த விழிகளுடன். அரிதாக பாலைநிலத்தில் வாழும் வேட்டைவிலங்கை பார்க்கையில் ஒரு துணுக்குறல் ஏற்படும். அவை அந்த மேயும் விலங்குகளைவிட பரிதாபமானவை. பிறந்த கணம் முதல் கொடும்பசியிலேயே வாழ விதிக்கப்பட்டவை. மறுகணமே செத்துவிடக்கூடும் என்னும் நிலையில் இருக்கும் அவற்றின் உடல்.

புலிக்கட்டத்தின் திருடன் அத்தகையவன். அவனுக்கு வேறுவழியில்லை. வழிவழியாக திருட்டே தொழில். வீடும் மனைவியும் இருக்கிறார்கள். எதையாவது கொண்டுசென்றாகவேண்டும். அந்த மக்களுக்கும் வேறுவழியில்லை. அவனை அவர்கள் பிடித்தால் அனேகமாக கொன்றே ஆகவேண்டும். முன்பு அங்கே ஒரு மரத்தில் ஒருவனை கட்டிவைத்திருந்தார்கள். குளிரில் அவன் மறுநாள் கால்மடங்கி செத்துக்கிடந்தான். அந்தக் குற்றவுணர்ச்சியில் அவனுக்கு அவர்கள் பலி கொடுத்தார்கள். கொல்லப்பட்ட திருடர்கள் தெய்வங்களாவதும் உண்டு.

வேட்டைவிலங்கும் வேட்டையாடப்படும் விலங்கும் விளையாடும் அந்தப் புலிக்கட்டத்தின் இரக்கமற்ற விதியை சொல்லி நின்றுவிடுகிறார் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன். இந்தக் கதையுடன் ஒப்பிடத்தக்க வண்ணநிலவன் கதை ஒன்று உண்டு. அதிலும் இதேபோல திருடவந்தவன் கூரைஓடு உடைந்து கிணற்றில் விழுந்து மாட்டிக்கொள்கிறான். அவனை கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வீட்டிலிருக்கும் கர்ப்பிணிப்பெண் ஒருத்தி அவனை அவிழ்த்துவிட்டு ஓடிவிடு என்கிறாள். அவன் தப்புகிறான். அந்தச் செயற்கையான 'கருணை' ராமகிருஷ்ணனின் இந்தக்கதையில் இல்லை. இது பாம்புக்கும் தவளைக்குமான உறவிலிருக்கும் தவிர்க்கமுடியாமையை மட்டுமே பேசுகிறது.

உண்மையில் வண்ணநிலவன் கதையில் இருக்கும் அந்தக் 'கருணை' வாழ்க்கையின் நம்மைமீறிய போக்குக்கு எதிராக நாம் உருவாக்கிக் கொள்ளும் பகற்கனவு. 'புலிக்கட்டம்' அந்தக்களத்தில் மனிதர்கள் எந்த முடிவையும் எடுக்கமுடியாது, அந்தக்களம் தொன்றுதொட்டே உருவாகி வந்து தன்னியல்பில் நிகழ்வது என காட்டுகிறது. தமிழில் எழுதப்பட்ட மிகச்சிறந்த சிறுகதைகளில் ஒன்றாக அது ஆவது அதிலுள்ள தவிர்க்கமுடியாமையை நாம் பேசிப்பேசி, எண்ணி எண்ணி கூர்மழுங்க வைத்துவிடமுடியாது என்பதனாலேயே.

இந்த தளத்தைச் சேர்ந்த கதைகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று 'பெயரில்லாத ஊரின் பகல்வேளை'. தமிழகத்தில் வடக்குநெல்லைப் பகுதிகளில் மட்டுமே உள்ள ஒரு யதார்த்தம் இது. கைவிடப்பட்ட ஊர். கடந்தகால வாழ்க்கை மரங்களாக, சாவடிகளாக, மண்பொழிந்துகொண்டிருக்கும் குட்டிச்சுவர்கள் கொண்ட வீடுகளாக எஞ்சியிருக்க மனிதர்கள் அற்றுப்போய்க்கொண்டிருக்கும் ஊர்கள். சிலகாலம் முன்பு ஒரே ஒருமுதியவர் மட்டுமே வாழும் கிராமம் ஒன்றைப்பற்றிய செய்தி வெளிவந்தது. [தூத்துக்குடி மாவட்டம் கருங்குளம் ஊராட்சிக்குட்பட்ட கிராமம்தான் மீனாட்சிபுரம். முதியவர் பெயர் கந்தசாமி] ராமகிருஷ்ணன் கதைகளில் வெயிலே பொட்டலின் உரிமையாளன். கிராமம் என்பது அதற்கு எதிராக மானுடர் உருவாக்கிக் கொண்டது. அவர்கள் அகன்றுசெல்லும்போது மெல்ல வந்து ஊரை தான் எடுத்துக்கொள்கிறது வெயில்.

தொண்ணூறுகளில் கோயில்பட்டியின் எழுத்தாளர்களிடம் ஓர் அயல்நிலத்து அழகியலின் ஊடுருவல் நிகழ்ந்தது. அதை பொதுவாக இலத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியத்தின் அழகியல் எனலாம். ஐரோப்பிய எழுத்துக்களும் சில உண்டு. கப்ரியேல் கர்ஸியா மார்க்யூஸ், ஜோர்ஜ் லூயி போர்கெஸ் ஆகிய இருவரையும் குறிப்பாக சொல்லவேண்டும். அந்த ஊடுருவல் ஏன் நிகழ்ந்தது, அதற்கான அழகியல்தேவை, உளவியல்தேவை என்ன என்பது ஒரு தனி ஆய்வுக்கான கேள்வி. என் பார்வையில் அவர்கள் தங்கள் நிலம் அளித்த எல்லைகளை கற்பனையால் கடக்க முயன்றார்கள் என்று தோன்றுகிறது. வறண்டநிலத்தின் கைவிடப்பட்ட தனிமையிலிருந்து அடுக்கடுக்காக மாயம் பெருகும் ஒரு புனைவுநிலத்தை நோக்கிச் செல்ல அவர்கள்

முயன்றனர். அந்நிலம் லத்தீனமேரிக்க எழுத்தாளர்களில் இருந்து அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

புலிக்கட்டம் கதையிலேயே அந்த எல்லைமீறலுக்கான மெல்லிய தடயம் இருப்பதை காணலாம். அந்நிலமும் மக்களும் யதார்த்தத்தில் நிலைகொள்கையில் எறும்புகள் வேறு ஒரு மாயவெளியிலும் சென்றுவிடக்கூடியவையாக உள்ளன. அந்த புனைவுக்கூறு வளர்ந்து உருவான ஓர் அழகியல்வெளி கோணங்கி, எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் ஆகிய இருவருடைய புனைவுகளிலும் உருவாகியது. கோணங்கி 'மதினிமார்கதை' உருவாக்கும் யதார்த்தக் களத்திலிருந்து 'கருப்பன் போனபாதை' போன்ற மாயம்கலந்த நிலவெளி நோக்கி சென்றார். எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் இந்தப் பாதைமாற்றத்தை அறிவித்த தொகுதி தாவரங்களின் உரையாடல்.

தாவரங்களின் உரையாடல் இங்கிலாந்து ஆய்வாளரான ராபர்ட்சன் தாவரங்கள் தங்களுக்குள் உரையாடிக்கொள்வதை, அவற்றுக்கிடையேயான ரகசிய உறவை ஆராய்வதற்காக காடுகளில் அலைவதன் சித்திரம். அந்தக்காடு சொல்லில் உருவாகி எழுவது. ராமகிருஷ்ணனின் அடிப்படையான கதைநிலத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாத ஒரு கனவு என நிலைகொள்வது. இத்தகைய ஒரு பசுமைக்காடு அவருடைய புனைவுலகில் எழுந்தபோது அதற்கேற்ப மனிதர்களும், கருத்துக்களும் கனவுத்தன்மை கொள்கின்றன. முந்தைய கதையுலகில் இருந்த 'அழிந்துகொண்டே இருத்தல்' 'தாக்குப்பிடித்தல்' 'விட்டுச்செல்லுதல்' என்னும் மூன்று வாழ்க்கைக்கூறுகளுக்குப் பதிலாக இயற்கையின், காலவெளியின் அறியமுடியாத புதிர்களைப் பற்றிய மீபொருண்மைக் கருத்துகளை நோக்கி அவருடைய கதையுலகம் நகர்ந்தது.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் இந்தக் காலகட்டத்தின் முன்னுதாரணமான கதையாக 'பதினெட்டாம்நூற்றாண்டின் மழை'யை சொல்லலாம். கேரளக் காடுகளில் வசித்த முதுவர் இன மக்களை கிறித்துவ மதத்திற்கு மாற்றுவதற்கு 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வலேசா அங்கே பெய்துகொண்டே இருக்கும் மழையால்தான் தோற்கடிக்கப்படுகிறான். அந்த மழையில் முளைத்தவர்கள் போலிருக்கும் அந்த மக்களிடம் சொல்ல அவனிடம் ஏதும்

எஞ்சியிருக்கவில்லை.

மழைக்காடுகளைப்பற்றிய

மாயத்தன்மைகொண்ட சொற்றொடர்கள் வழியாக அந்தக்கதையை உருவாக்குகிறார் ராமகிருஷ்ணன்.

இக்கதையில் சொல்லினூடாக முற்றிலும் கற்பனையான ஒரு நிலவெளியை உருவாக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியையே முதன்மையாக காணமுடிகிறது. வெயில் வெறித்துக்கிடக்கும் கோயில்பட்டிப் பொட்டலில் நின்றிருக்கும் ஆடு கனவுகாணும் பசும்வெளி அது என எனக்கு பட்டிருக்கிறது. வரலாறு பல மடிப்புகளாக செறிந்த, தொடுந்தோறும் கதைகள் விரிந்து எழும் ஒரு நிலம். அங்கே மழை பெய்துகொண்டே இருக்கிறது என்பதே மிகமுக்கியமான குறியீடு எனத் தோன்றுகிறது.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் கதைகளின் மூன்றாவது காலகட்டம் என்பது அவர் மாயம் கலந்த நிலவெளியிலிருந்து மெல்ல விலகி வண்ணநிலவன், வண்ணதாசனின் கதைகளின் ஈரம் மிகுந்த உளநிலம் நோக்கி செல்வது. வறண்ட நெல்லையின் அத்தனை எழுத்தாளர்களுக்கும் ஈரமான நெல்லையை நோக்கிய ஓர் ஏக்கப்பார்வை உண்டு. அவர்களின் புனைவுலகில் அவர்கள் அந்த நிலத்திற்கு சென்றுவந்த தடயமாக அமையும் கதைகளை காணலாம். உதாரணமாக நான்கு கதைகளை ஒரேவகையானவை என நான் மதிப்பிடுகிறேன். வண்ணதாசனின் 'போய்க்கொண்டிருப்பவள்' ச.தமிழ்ச்செல்வனின் 'வெயிலோடுபோய்' கோணங்கியின் 'கம்மங்கருது' மற்றும் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் 'போய்க்கொண்டிருப்பவர்கள்'. நான்குமே இழந்தகாதலின் துயரத்தைச் சொல்பவை. ஒரே உளநிலையின் நான்கு கோணங்கள்.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் கதையின் தலைப்பே வண்ணதாசனின் கதைக்கு மிக நெருக்கமாக இருப்பதை காணலாம். அந்தக்கதையின் கட்டமைப்பும் மானுடரும் கூட வண்ணதாசனுக்கு அணுக்கமானவர்கள். இன்னொருவனுடன் மணமாகி அவனுடன் ஊர்விட்டுச் செல்லும் நாளில் தன் பிரியத்திற்குரியவனை வந்து பார்க்கிறாள் கதைநாயகி. "நான் என்ன செய்ய?" என்று கேட்டு உள்ளம் உடைய அழுகிறாள். அழுகையினூடாக வாழ்க்கையின் அந்த மாற்றமுடியாமையை எப்படியோ கடந்துசென்று விடுகிறாள்.

ஏறத்தாழ இந்தவகையான கதைகளை வண்ணநிலவனின் புனைவுலகில் மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கிறோம்.

இந்த மூன்றாவது வகை கதைகளையே அவர் அடுத்தகாலகட்டத்தில் மிகுதியாக எழுதியிருக்கிறார். வலுவான உணர்ச்சிக்களம் கொண்ட படைப்புக்கள். வண்ணநிலவன் வண்ணதாசன் இருவருடைய கதைசொல்லும் மொழிகளும் ஆசிரியரின் குரல் நேரடியாக ஒலிப்பவை. வண்ணநிலவன் நேரடியான நெகிழ்ச்சியையும், வண்ணதாசன் ஓவியருக்குரிய காட்சிநுட்பத்தையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் மொழி பூமணியிடமிருந்து அதிகம் விலகிவிடாத புறவயமான யதார்த்தநடை கொண்டது. நேரடியான அறிக்கையிடும் பாவனை அதிலுண்டு. அது தீவிரமான துயரங்களைக்கூட ஒட்டாதபடி சொல்லி நிறுவுகையில் மட்டும் வெற்றிகரமாக செயல்படுகிறது.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் பின்னாளில் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் கணிசமான கதைகள் வண்ணநிலவன் – வண்ணதாசனின் உலகத்திற்கு அணுக்கமானவையாக உள்ளன. கனிவையும் ஈரத்தையும் வெவ்வேறு கதைக்களங்கள் வழியாக தேடிக்கண்டடையும் படைப்புக்கள் அவை. அவற்றினூடாகவே அவர் பெருவாரியான வாசகர்களை சென்றுசேர்ந்திருக்கிறார்.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் இன்றைய சிறுகதைகளை பொதுவாக மேலே சொன்ன மூன்று பரிணாம காலகட்டங்களிள் ஏதேனும் ஒன்றைச் சேர்ந்தவை என்றோ மூன்று கூறுகளின் வெவ்வேறு கலவையால் உருவானவை என்றோ வகுத்துக்கொள்ளலாம். அவருடைய புனைவுலகினூடாக அவர் உருவாகி வந்த பாதையை புரிந்துகொள்ள இந்தப் பகுப்பு மிக உதவிகரமானது. அவருடைய எந்த ஒரு படைப்பையும் இம்மூன்று வண்ணங்களில் எவை ஓங்கி எவை அழுந்தி எவ்வண்ணம் உருவாகியிருக்கின்றன என்று வரையறைசெய்துகொள்ள முடியும். எந்த ஒரு படைப்பாளியையும் இவ்வண்ணம் அறுதியாக வரையறைசெய்துவிடமுடியாதுதான். வரையறை என்பது ஒரு தொடக்கம் மட்டுமே. திறனாய்வு அணுகுமுறையின் முதல்தேவை அது. அதை உருவாக்கியதுமே

நுட்பமாக கலைத்துக் கலைத்து மேலே சென்றுதான் மேலும் அவ்வாசிரியரை அந்தரங்கமாக கண்டடைய முடியும்.

[3]

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் ஆக்கங்களை மேலே சொன்ன அழகியல் வகைமைக்குள் நிறுத்திப் பார்க்கையில் உருவாகும் தெளிவுகள் சில உண்டு. அவருடைய முதன்மையான நாவலான நெடுங்குருதி அவர் நன்கறிந்த, அவர் எப்போதும் எழுதிய வெயில்வெளியின் மக்களைப் பற்றியது. அவர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டம் ஒருபக்கம், ஒட்டுமொத்தமாக ஒருவரலாறாக அதை பார்க்கையில் உருவாகும் தத்துவார்த்தமான வெறுமை இன்னொரு பக்கம் என அந்நாவல் விரிகிறது. ஆனால் கறாரான ஒரு யதார்த்தவாத நாவலாக உருவாகியிருக்கவேண்டிய அப்படைப்பின் ஒருநுனி மாயங்களுக்குள் சென்று பிறிதொரு அழகியலை அடைகிறது. நிலமும் மனிதர்களும் யதார்த்தமாக இருக்க நிகழ்வுகள் கனவுச்சாயலை பூசிக்கொண்டிருக்கின்றன.

நெடுங்குருதியை மையத்தில் நிறுத்தினால் அதற்கு வலப்பக்கமாக உறுபசி, சஞ்சாரம் போன்ற நாவல்களை நிறுத்தலாம். அவை

கறாரான யதார்த்தச் சித்தரிப்புகள். அவற்றில் பூமணியிலிருந்து உருவாகிவந்த ஒரு 'கோயில்பட்டித்தனம்' உண்டு. பூமணியின் கசிவு என்னும் சிறுகதையில் வயல்வெளியில் வேலைசெய்துகொண்டிருந்த பெண்ணின் மூன்றுவயதுப்பையனின் கழுத்தை சீவி எறிந்து தாயை கற்பழித்து அவளையும் கொன்று அவள் நகையுடன் அங்கிருந்து சென்ற ஒருவர் அந்நிகழ்வை மிகக்குறைவான சொற்களில் இயல்பாக சொல்லிச்செல்லும் ஒரு சித்திரம் உண்டு. அந்த அம்சம் இக்கதைகளில் உண்டு. தீவிரமான வாழ்க்கைநிகழ்வுகள் எளிய அறிக்கைபோல சொல்லப்படுகின்றன. மனிதர்களை கைவிட்டுவிட்ட மனிதர்களாலும் கைவிடப்பட்ட நிலத்தின் வெறுமை.

நெடுங்குருதிக்கு இடப்பக்கமாக நிறுத்தப்படவேண்டிய நாவல்கள் என யாமம், உப்பாண்டவம் இரண்டையும் குறிப்பிடலாம். அவை கற்பனைநிலங்களில் நிகழ்பவை. உப்பாண்டவத்தில் அந்நிலத்திற்கு செவிவழிக் கதைகளின் வழியாகவே சென்றுசேர்கிறோம். யாமம் அந்நிலத்தை நறுமணத்தைத் தொடர்ந்துசென்று எழுதப்பட்ட வரலாற்றினூடாக கட்டமைத்துக்கொள்கிறது. அங்கே நிகழ்வன அனைத்துமே ஆசிரியரின் தன்னுணர்வால் கட்டமைக்கப்பட்டவை, ஆகவே யதார்த்தத்தின் இயல்பான பொருளின்மை கொண்டவை அல்ல, தத்துவார்த்தமான குறியீட்டு நிகழ்வுகள் அவை.

இம்மூன்று தளங்களிலும் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனை வகுத்துக்கொள்கையில் அவற்றில் வெளிப்படும் அவருடைய பார்வையையும் அடையாளம் காணமுடிகிறது. வலப்பக்கம் இருக்கும் படைப்புகளை உருவாக்கிய எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் தமிழகத்தின் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் மரபில் வருபவர். இடதுசாரிக் கருத்துக்கள் அவருடைய கதைகளில் நேரடியாக வருவதில்லை என்றாலும் அவற்றின் பார்வைக்கோணம் என்பது இங்கே இடதுசாரிச் சிந்தனைகளால் உருவாக்கப்பட்டதுதான். நிலத்தைநம்பி வாழ்ந்து நிலத்தால் கைவிடப்படும் மக்களை பொருளியல் அமைப்பின், சமூக அமைப்பின் அகதிகளாகப் பார்க்கும் பார்வை என அதை சொல்லலாம். முற்போக்கு எழுத்தின் சீற்றம் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் புனைவுலகில் இல்லை. அது கடுமையான துயரத்தை அறிக்கையென சொல்லிச் செல்வதில், நேரடியான நெகிழ்வில் தன் சார்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

இடப்பக்கம் இருக்கும் படைப்புகளின் ஆசிரியரான
எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் தத்துவத் தேடலும் அதை
வெளிப்படுத்துவதற்குரிய ஒரு மீப்பொருண்மை சார்ந்த
குறியீட்டுத்தளமும் கொண்டவர். அந்த மீப்பொருண்மை
பெரும்பாலும் அவருடைய விரிவான வாசிப்புகளிலிருந்தே அவருக்கு
கிடைக்கிறது. இந்திய மரபிலிருந்து உருவான மீப்பொருண்மை
உருவகங்கள் உபபாண்டவம் நாவலுக்கு வெளியே குறைவாகவே
உள்ளன. யாமம் பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய வரலாறுகளிலிருந்து
பெறப்பட்ட கவியுருவகம் கொண்டது. 'பெரிய பாதக்காரன்' போன்ற
உருவகங்கள் நேரடியாகவே லத்தீன் அமெரிக்கச் சாயல்கொண்டவை.

உபபாண்டவத்தில் வாயில் அர்ஜுனனின் அம்புகள் செறிந்து பாய
நாவை இழந்து ஓசையில்லாமலாகிவிட்ட ஏகலைவனின் நாய்
எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் மரபிலிருந்து எடுத்த முக்கியமான
மீப்பொருண்மை உருவகம். உபபாண்டவமே பௌராணிக மரபைவிட
கரிசலின் வாய்மொழியில் நிகழும் மகாபாரதக் கதைகள், கூத்தில்
திகழும் கதைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நாட்டார்மரபைச்
சேர்ந்ததுதான். அது கொள்ளும் மீறல்கள் அனைத்துக்கும் நாட்டார்
மரபிலேயே வழிகள் உள்ளன.

நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில் தெலுங்கர்கள் குடியேறிய அனைத்து
ஊர்களிலும் மகாபாரத மண்டபங்கள் உருவாக்கப்பட்டு மகாபாரதக்
கதைசொல்லலும் கூத்தும் நிகழ ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது.
கரிசல்நிலத்திற்கென்றே ஒரு நாட்டார் மகாபாரத மரபு உருவாக அது
வழிவகுத்தது. உதாரணமாக தொடைதுள்ளி தொடைதுள்ளி
துரியோதனனும் கெட்டான், முடிசுழிச்சி முடிசுழிச்சி பாஞ்சாலியும்
கெட்டா' என்ற சொல்வடையை நான் கோயில்பட்டி அருகே ஒரு
இடையர் முதுமகள் சொல்லி கேட்டேன். அதற்கு என்ன பொருள்
என்று கேட்டேன். தன் தொடையை ஆட்டிக்கொண்டே இருப்பது
துரியோதனனின் வழக்கமாம். தலைமுடியை கையால்
சுருட்டிக்கொண்டே இருப்பது திரௌபதியின் வழக்கமாம். இரண்டும்
அவலட்சணங்கள் என்றார். அவ்விருசெயல்களும் குறியீடுகள்.
பெரும்பாலும் கூத்திலிருந்து வந்தவை. ஆனால் இப்படி ஒரு
கதையை நான் வேறெங்கும் கேட்டதில்லை. அந்த நாட்டார்புராண

மகாபாரத மரபின் இலக்கியப்பதிவாக இன்றிருப்பது உபபாண்டவம் மட்டும்தான்.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் முற்போக்குச் சமூகநோக்குக்கும் அவருடைய மீபொருண்மை நோக்குக்கும் இடையேயான முரண்பாடுதான் அவருடைய புனைவுலகில் வாசகனை குழப்பக்கூடியது. உண்மையில் அவ்விரு சரடுகளுக்கு இடையேயான முரணியக்கம் வழியாகவே அவர் உருவாகி வந்திருக்கிறார். அவருடைய யதார்த்தக் கதைகளில் வெளிப்படும் முற்போக்கு நோக்கில் மனிதனின் உள்ளார்ந்த நல்லியல்பு மேல் நம்பிக்கை கொண்டவராகவும், மனிதன் அனைத்து எதிர்விசைகளை கடந்து எழுந்து நிற்க இயல்பவன் என்று எண்ணுபவராகவும் அவர் தெரிகிறார். மீபொருண்மை நோக்கு ஓங்கிய மிகைபுனைவுக் கதைகளில் இயற்கையின், காலத்தின் பிரம்மாண்டத்தின் முன்பு எந்தப்பொருளும் இல்லாத ஒன்றாக மானுடவாழ்க்கையும் ஒட்டுமொத்த வரலாறும் மாறுவதை முன்வைக்கிறார்.

தாவரங்களின் உரையாடல் ஓர் உதாரணம். அகாலத்தில் நின்றிருக்கும் மரங்கள் மனிதன் அறியமுடியாத அர்த்தங்கள் கொண்டவை. மனிதன் அவற்றிலிருந்து எளிமையான ஒரு அர்த்தத்தை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்கிறான். அறிதலின் எல்லை மட்டுமல்ல மானுட இருப்பின் எல்லையும் அவ்வளவுதான். பதினெட்டாம்நூற்றாண்டின் மழையும் அதே தரிசனம் நோக்கியே செல்கிறது. பழங்குடிகள் மரங்களைப்போல அகாலத்தில் இயற்கையின் மறைபொருளின் ஒரு பகுதியாக வாழ்கிறார்கள். 'நாகரீகம்' அந்த அர்த்தத்தை அறியமுடியாமல் தன் அர்த்தத்தை அதன்மேல் சுமத்துகிறது.

யாமம் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் மீபொருண்மை நோக்கின் சிறந்த வெளிப்பாடு. யாமம் – எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் நவீன மீபொருண்மை உலகு என்ற தலைப்பில் அதை நான் விரிவாக எழுதியிருக்கிறேன். மனித அகம் வாழ்க்கையின் அலைகளுக்கு அப்பால் ஓர் ஆழத்தில் வாழ்க்கையின் அர்த்தம்நோக்கி தவிக்கிறது. அதைத்தான் நாவல் மனித அகத்தின் இரவு என்கிறது. "யாவரின் சுகதுக்கங்களும் அறிந்த இரவு ஒரு ரகசிய நதியைப்போல முடிவற்று எல்லா பக்கங்களிலும் ஓடிக்கொண்டே இருந்தது. அதன் சுகந்தம் எப்போதும்போல உலகமெங்கும் நிரம்பியிருந்தது" என

முடிகிறது யாமம். அதைப்பற்றிய அக்கட்டுரையில் 'மனிதர்களை அலைக்கழிக்கும், ஆட்கொள்ளும், வழிநடத்தும், வெறுக்கவும், விரும்பவும் வைக்கும் அறிய முடியாமையைப்பற்றிய நாவல் யாமம்' என்று நான் வரையறுத்திருந்தேன்.

இவ்விரு பார்வைகளும் முயங்கியும் மறுத்தும் உருவாகும் ஓர் உலகமே எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் படைப்புலகம். ஒன்று அவருடைய பகல், இன்னொன்று இரவு. புலிக்கட்டம் பகல் என்றால் பதினெட்டாம்நூற்றாண்டின் மழை இரவு. சஞ்சாரம் பகல் என்றால் யாமம் இரவு.

விகடன் தடம்- ஜனவரி 2019

01] பால்யத்தை எழுதுதல் - எஸ். ராமகிருஷ்ணன் சிறப்புரை

S. Ramakrishnan Speech

https://www.youtube.com/watch?v=vAmXhnsDd_E [55:55]

உயிர்மை அன்புடன் வழங்கும்,

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் 4 நூல்கள் வெளியீட்டு விழா

வரவேற்புரை :

கவிஞர்

மனுஷ்ய புத்திரன்

தலைமை :

முனைவர் சா. பாலுச்சாமி

சிறப்புரை :

பால்யத்தை எழுதுதல் - எஸ். ராமகிருஷ்ணன்

'பதின்' நாவல் குறித்து

பேராசிரியர் பர்வீன் சுல்தானா

'சைக்கிள் கமலத்தின் தங்கை' சிறுகதைத்தொகுப்பு குறித்து
கௌரி கிருபானந்தன்

'நிலவழி' கட்டுரைத் தொகுப்பு குறித்து
கவிஞர் வெய்யில்

'குற்றத்தின் கண்கள்' உலகசினிமா கட்டுரைகள் குறித்து
சண்முகம்

காரணிகள்

01] Casablanca Decoded | S.Ramakrishnan | Thirai Payani Episode 13

https://www.youtube.com/watch?v=a2T7JiBIP_c [35:03]

02] Hitchcock Decoded- S.Ramakrishnan | Psycho

<https://www.youtube.com/watch?v=cBCnQm0zjDI> [55:44]

In this episode of THIRAI PAYANI, renowned Tamil writer S. Ramakrishnan dives deep into Alfred Hitchcock's legendary psychological thriller Psycho (1960). From iconic scenes to brilliant direction, this analysis uncovers the cinematic craft, symbolism, and storytelling mastery that made Psycho an evergreen classic.

03] திரைக்கதை எழுதுவது எப்படி /கதாசிரியர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன்

<https://www.youtube.com/watch?v=H7XCVpYbEoo> [45:18]

S.Ramakrishnan, connoisseur of world cinema has compiled an introductory compendium on world cinema with thousand pages called Ulaga Cinema. He has written ten important books on cinema such as Ayal Cinema, Pather Panchali, Chithirangalin Vichithirangal and Paesa Therindha Nizhalgal. Irul Inithu Oli Inithu, Chaplinudan Pesungal. He has organized screenplay writing camps for short film directors and students of cinema creation in important cities like Chennai, Coimbatore, etc.

04] வரலாறு மறந்த பெண்கள் ! | எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் உரை

<https://www.youtube.com/watch?v=1XLU-bE-L28> [49:10]

சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகள் களத்தில் நிற்கையில், தங்களது வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்த அவர்களுடைய மனைவியரின் நினைவைப் போற்றும் நிகழ்ச்சி.

(😊)(😊)(😊) 🌈🌈🌈🌈 (😊)(😊)(😊)